

non estis locuti coram me rectum, sicut servus meus Job.

8. Sumite ergo vobis septem tauros et septem arietes, et ite ad servum meum Job, et offero holocaustum pro vobis; Job autem, servus meus, orabit pro vobis. Faciendū est sacrificium, ut non vobis imputetur stultitia; neque enim locuti estis ad me recta, sicut servus meus Job.

9. Abierunt ergo Eliphaz Themaaites, et Baldad Sahites, et Sophar Naamathites, et fecerunt sicut locutus fuerat Dominus ad eos, et suscepit Dominus faciem Job.

10. Dominus quoque conversus est ad poenitentiam Job, cum oraret ille pro amicis suis; et addidit Dominus omnia quaecumque fuerant Job, duplicia.

11. Venerunt autem ad eum omnes fratres sui, et universa sorores sue, et cuncti qui venerant cum prius, et comederunt cum eo panem in domo eius; et moverunt super eum caput, et con-

solati sunt eum super omni malo quod intulerat Dominus super eum, et dederunt ei unumquisque ovem unam, et Isaacram auream unam.

12. Dominus autem benedixit novissimis Job magis quam principio eius; et facta sunt ei quatuordecim millia ovium, et sex millia camelorum, et mille jumenta boum, et mille asina.

13. Et fuerunt ei septem filii, et tres filiae.

14. Et vocavit nomen unius Diem, et nomen secundae Cassiam, et nomen tertiae Coran sibilii.

15. Non sunt autem inventae mulieres speciosae sicut filiae Job in universa terra; deditque eis pater suus hereditatem inter fratres earum.

16. Vixit autem Job post haec centum quadraginta annis, et vidit filios suos, et filios filiarum suorum usque ad quartam generationem; et mortuus est senex et plenus dierum.

LIBER PSALMORUM.

PSALMUS I.

Pios et probos beatos, impios contra et peccatores esse miseros.

1. Beatus vir qui non ablit in consilio impiorum, et in via peccatorum non stetit, et in cathedra pestilentiae non sedit;

2. ¹ Sed in lege Domini voluntas eius, et in lege eius meditabitur die ac nocta.

3. ² Et erit tanquam lignum quod plantatum est secus decursus aquarum, quod fructum suum dabit in tempore suo; et folium eius non defluet; et omnia quaecumque faciet prosperabuntur.

4. Non sic impii, non sic; sed tan-

¹ Jos. 1, 8.
² Jer. 17, 8.

quam pulvis quem projicit ventus a facie terrae.

5. Ideo non resurgent impii in iudicio, neque peccatores in concilio iustorum.

6. Quoniam novit Dominus viam iustorum; et iter impiorum peribit.

PSALMUS II.

Frustra homines, praesertim reges et principes, sese Christi regno opponere. Nam cum esset universum regnum, a Deo patre constitutum, cui sit parendum, si salvi esse velint.

1. Quare fremuerunt gentes, ² et populi meditati sunt inania?

2. Astiterunt reges terrae, et principes convenerunt in unum adversus De-

² Act. 1, 25.

minum, et adversus Christum ejus.

3. Dirumpamus vincula eorum, et projiciamus a nobis jugum ipsorum.

4. Qui habitat in caelis iridebit eos, et Dominus subsannabit eos.

5. Tunc loquetur ad eos in ira sua, et in furore suo conturbabit eos.

6. Ego autem constitutus sum rex ab eo super Sion, montem sanctum ejus, praedicans praecipuum ejus.

7. ¹ Dominus dixit ad me: Filius meus es tu; ego hodie genui te.

8. Postula a me, et dabo tibi gentes hereditatem tuam, et possessionem tuam terminos terrae.

9. ² Reges eos in virga ferrea, et tanquam vas figuli confringes eos.

10. Et nunc, reges, intelligite; erudimini, qui iudicatis terram.

11. Servite Domino in timore, et exultate ei cum tremore.

12. Apprehendite disciplinam, ne quando irascatur Dominus, et pereatis de via iustae.

13. Cum exarserit in brevi ira ejus, beati omnes qui confidunt in eo.

PSALMUS III.

Deum, ut se ab exercitu hostili defendat, uti facies conservit, precatur. Congruit Christo.

1. Psalmus David, cum fugeretur a facie Absalom, filii sui¹.

2. Domine, quid multiplicati sunt qui tribulant me? multi insurgunt adversum me.

3. Multi dicant anime meae: Non est salus ipsi in Deo ejus.

4. Tu autem, Domine, susceptor meus es, gloria mea, et exaltans caput meum.

5. Vox mea ad Dominum clamavi; et exaudivit me de monte sancto suo.

6. Ego dormivi, et soporatus sum; et exarsivi, quia Dominus suscepit me.

7. Non timebo millia populi circumdantis me; exurge, Domine; salvam me fac, Deus meus.

8. Quoniam tu percussisti omnes adversarios mihi sine causa; dentes peccatorum contrivisti.

9. Dominus est salus; et super populum tuum benedictio tua.

¹ Act. 19, 28. Hebr. 1, 5 et 5, 8.
² Apoc. 9, 27 et 19, 15.

PSALMUS IV.

Hostes hortatur ut Deum colant, cuius bonis multiplicentur; a Deo autem contra ipsos sibi opem possit, Congruit Christo.

1. In finem in carminibus, Psalmus David.

2. Cum invocarem exaudivit me Deus iustitiae meae, in tribulatione dilatata mihi.

Miserere mei, et exaudi orationem meam.

3. Filii hominum, usquequo gravi corde? ut quid diligitis vanitatem, et queritis mendacium?

4. Et scitote quoniam mirificavit Dominus sanctum suum; Dominus exaudivit me cum clamavero ad eum.

5. ¹ Irascimini, et nolite peccare; quae dicitis in cordibus vestris, in cubilibus vestris compungimini.

6. Sacrificate sacrificium iustitiae, et sperate in Domino. Multi dicunt: Quis ostendit nobis bona?

7. Signatum est super nos lumen vul-tus tui, Domine; dedisti laetitiam in corde meo.

8. A fructu frumenti, vini, et olei sui, multiplicati sunt.

9. In pace in idipsum dormiam, et requiescam;

10. Quoniam tu, Domine, singulariter in spe constituit me.

PSALMUS V.

Deum orat ut malignos malos, innocentes bonis afficiat.

1. In finem pro ea, qua hereditatem consequitur, Psalmus David.

2. Verba mea auribus percipio, Domine; intellige clamorem meum.

3. Intende voci orationis meae, rex meus et Deus meus.

4. Quoniam ad te orabo, Domine, mane exaudies vocem meam.

5. Mane astabo tibi, et videbo quoniam non Deus volens iniquitatem tu es.

6. Neque habitabit iuxta te malignus, neque permancabunt iniusti ante oculos tuos.

7. Odisti omnes qui operantur iniquitatem; sedos omnes qui loquuntur mendacium.

¹ II Reg. 15, 14.
² Eph. 4, 29.

Virum sanguinum et dolosum abominabitur Dominus;

8. Ego autem, in multitudine misericordie tue,

Intrabo in domum tuam; adorabo ad templum sanctum tuum in timore tuo.

9. Domine, deduc me in iustitia tua; propter inimicos meos dirige in conspectu tuo viam meam.

10. Quoniam non est in ore eorum veritas; cor eorum vanum est.

11. Sepulcrum patens est guttur eorum; linguis suis dolos agebant; iudicia illos, Deus.

Decidant a cogitationibus suis; secundum multitudinem impietatum eorum expelle eos, quoniam irritaverunt te, Domine.

12. Et latentur omnes qui sperant in te; in aeternum exsultabunt, et habitabunt in eis.

Et gloriantur in te omnes qui diligunt nomen tuum.

13. Quoniam tu benedixisti iusto, Domine, ut secundo bonae voluntatis tuae coronasti nos.

PSALMUS VI.

Deum orat, ut se et a morbo, et a peccato salvet; exaudiat autem, inimicis insulset.

1. In finem in carnalibus, Psalmus David, pro octava.

2. Domine, ne in furore tuo arguas me, neque in ira tua corripas me.

3. Misere mei, Domine, quoniam infirmus sum; sana me, Domine, quoniam conturbata sunt ossa mea.

4. Et anima mea turbata est valde; sed tu, Domine, usquequo?

5. Convertere, Domine, et eripe animam meam; salvum me fac propter misericordiam tuam.

6. Quoniam nona est in morte qui memor sit tui. In inferno autem quis confitebitur tibi?

7. Laboravi in gemitu meo; lavabo per singulas noctas lectum meum; lacryis meis stratum meum rigabo.

8. Turbatus est a furore oculus meus; inveteravi inter omnes inimicos meos;

9. Discedite a me omnes qui operamini iniquitatem, quoniam exaudivit Dominus vocem fletus mei.

10. Exaudivit Dominus deprecationem meam; Dominus orationem meam suscepit.

11. Erubescant, et conturbentur vehementer omnes inimici mei; convertantur, et erubescant valde volentes.

PSALMUS VII.

Pro se contra Saelem orat, ut ipse ob innocentiam servetur, ille vero ob peccata puniatur.

1. Psalmus David, quem cantavi Domino pro verbis Chusi, filii Gemini.

2. Domine Deus meus, in te speravi; salvum me fac ex omnibus persecutoribus meis, et libera me.

3. Ne quando rapiat ut leo animam meam, dum non est qui redimat, neque qui salvum faciat.

4. Domine Deus meus, si feci iniquum, si est iniquitas in manibus meis,

5. Si reddidi retribuendis mihi mala, decidam merito ab inimicis meis iustis.

6. Persequatur inimicus animam meam, et comprehendat; et conculcet in terra vitam meam, et gloriam meam in pulvere deducat.

7. Exsurge, Domine, in ira tua; et exaltare in finibus inimicorum meorum;

8. Et exurge, Domine Deus meus, in propeho quod mandasti;

9. Et synagoga populorum circumdabit te.

Et propter hanc in altum regredere, 9. Dominus iudicat populos.

Iudica me, Domine, secundum iustitiam meam, et secundum iustitiam meam super me.

10. Conservetur nequitia peccatorum; et diriges iustum, et scrutans corda et renes, Deus.

11. Iustum adiutorium meum a Domino, qui salvos facit rectos corde.

12. Deus iudex iustus, fortis, et patientis; nunquam irascitur per singulos dies?

13. Nisi conversi fueritis, gladium suum vibrabit; arcum suum tetendit, et paravit illicum.

14. Et in eo paravit vasa mortis; sagittas suas ardentibus efficit.

15. Et ecce paravit iniustitiam; concepit dolorem, et peperit iniquitatem.

16. Lacum aperuit, et effodit eum; et incidit in foveam quam fecit.

17. Convertetur dolor ejus in caput ejus, et in verticem ipsius iniquitas ejus descendet.

18. Confitebor Domino secundum iustitiam eius; et psallam nomini Domini sistibili.

PSALMUS VIII.

Dei magnificentiam predicat a miris ejus operibus, praesertim hominis atque a Deo Christi exaltatione. Psalmus est propheticus.

1. In finem pro torcularibus, Psalmus David.

2. Domine, Dominus noster, quam admirabile est nomen tuum in universa terra!

Quoniam elevata est magnificentia tua super caelos.

3. Ex ore infantium et lactentium profecisti laudem propter inimicos tuos, ut destruas inimicum et altorem.

4. Quoniam video caelos tuos, opera digitorum tuorum, lunam et stellas quas tu fundasti,

5. Quid est homo, quod memor es ejus? aut filius hominis, quoniam visitas eum?

6. Minuisti eum paulo minus ab angelis; gloria et honore coronasti eum;

7. Et constituisti eum super opera manuum tuorum.

8. Omnia subiecasti sub pedibus ejus, oves et boves universas, insuper et pecora campi,

9. Volucres caeli, et pisces maris qui perambulavit semitas maris.

10. Domine, Dominus noster, quam admirabile est nomen tuum in universa terra!

PSALMUS IX.

Gratias agit Deo, quod se, et alios afflictos ab hostium injuria liberavit; orat ut id perpetuo faciat impios evitans, et piis iocopes defendens. Quare hic Psalmus in divinis apud Hebraeos recitatur.

1. In finem pro oculis filii, Psalmus David.

2. Confitebor tibi, Domine, in toto corde meo; narrabo omnia mirabilia tua.

3. Et exultabo in te, Domine, quoniam non est oblitus pauperum clamorem.

4. Miserece mei, Domine; vide humilitatem meam da inimicis meis.

5. Qui exalta me de portis mortis, ut annuntiet omnes laudationes tuas in porta filie Sion.

6. Exsultabo in salutaris tuo. Infrastruxisti gentes in interitum quem fecerunt; in laqueo isto quem absconderim comprehensus est pes eorum.

7. Cognosceat iudicium aedificans iustitiam. In operibus manuum suarum comprehensus est peccator.

8. Convertentur peccatores in infernum, omnes gentes quae obliviscuntur Deum.

9. Quoniam non in finem oblivio erit pauperis; patientia pauperum non peribit in finem.

10. Exsurge, Domine, non confortetur homo; iudicentur gentes in conspectu tuo.

11. Constitue, Domine, legislatorem super eos, ut sciant gentes quoniam homines sunt.

3. Lactabor et exsultabo in te; psallam nomini tuo, Altissime.

4. In convertendo inimicum meum retrorsum; infirmabuntur, et peribunt a facie tua.

5. Quoniam fecisti iudicium meum et causam meam; sedisti super thronum, qui iudicas iustitiam.

6. Increpasti gentes, et perit impius. Nomen eorum delicti in aeternum, et in seculum seculi.

7. Inimici defecerunt franes in finem, et civitates eorum destruxisti.

Perit memoria eorum cum sonitu;

8. Et Dominus in aeternum permanet. Paravit in iudicio thronum suum;

9. Et ipse iudicabit orbem terrae in equitate, iudicabit populos in iustitia.

10. Et factus est Dominus refugium pauperi; adiutor in opportunitatibus, in tribulatione.

11. Et sperent in te qui noverunt nomen tuum, quoniam non dereliquisti quærentes te, Domine.

12. Psallit Dominus qui habitat in Sion; annuntiate inter gentes studia ejus;

13. Quoniam requirens sanguinem eorum recordatus est; non est oblitus clamorem pauperum.

14. Miserece mei, Domine; vide humilitatem meam da inimicis meis.

15. Qui exalta me de portis mortis, ut annuntiet omnes laudationes tuas in porta filie Sion.

16. Exsultabo in salutaris tuo. Infrastruxisti gentes in interitum quem fecerunt;

17. In laqueo isto quem absconderim comprehensus est pes eorum.

18. Cognosceat iudicium aedificans iustitiam. In operibus manuum suarum comprehensus est peccator.

19. Convertentur peccatores in infernum, omnes gentes quae obliviscuntur Deum.

20. Quoniam non in finem oblivio erit pauperis; patientia pauperum non peribit in finem.

21. Exsurge, Domine, non confortetur homo; iudicentur gentes in conspectu tuo.

22. Constitue, Domine, legislatorem super eos, ut sciant gentes quoniam homines sunt.

¹ Ps. 19, 3. Rom. 8, 18.

² Math. 7, 23 et 25, 41. Luc. 13, 27.

³ Hebr. 16.

⁴ 1 Par. 58, 9. Jer. 11, 20, 17, 10 et 20, 12.

⁵ Job 15, 25. Isa. 50, 4.

⁶ Hebr. 8, 7.

⁷ Gen. 1, 23. Cor. 15, 26.

Psalmus X secundum Hebræos.

1. Ut quid, Domine, recessisti longe, despicias in opportunitatibus, in tribulatione?

2. Dum superbit impius, incenditur pauper. Comprenderunt in consiliis quibus cogitant.

3. Quoniam laudatur peccator in desideris anime sue, et iniquus benedicitur.

4. Exacerbavit Dominum peccator; secundum multitudinem ire sue, non quæret.

5. Non est Deus in conspectu ejus; iniquitate sunt viæ illius in omni tempore.

Auferuntur judicia tua a facie ejus; omnium inimicorum suorum dominabitur.

6. Dixit enim in corde suo: Non movebor a generatione in generationem, sine malo.

7. Cujus maledictione os plenum est, et amaritudine, et dolo; sub lingua ejus labor et dolor.

8. Sedet in insidiis cum divitiibus in occultis, ut interficiat innocentem.

9. Oculi ejus in pauperem respiciunt; insidiatur in abscondito, quasi leo in spelunca sua.

Insidiatur et rapit pauperem; rapere pauperem dum attrahit eum.

10. In laqueo suo humiliabit eum; inclinabit se, et cadet cum dominatus fuerit pauperum.

11. Dixit enim in corde suo: Oblitus est Deus; auerit faciem suam, ne videat in finem.

12. Exurge, Domine Deus, exaltetur manus tua; ne obliviscaris pauperum.

13. Propter quid irritavit impius Deum? dixit enim in corde suo: Non requirit.

14. Vides, quoniam tu laborem et dolorem consideras, ut tradas eos in manus tuas.

Tibi devotus est pauper; orphano tu eris adiutor.

15. Contere brachium peccatoris et maligni; quaeretur peccatum illius, et non inventietur.

16. Dominus regnabit in æternum, et in seculum seculi; percussit, gemitus, de terra illius.

17. Desiderium pauperum exaudivit Dominus; preparationem cordis eorum audivit auris tua,

¹ Ps. 13, 8. Rom. 2, 14.

18. Judicare pupillo et humili, ut non apponat ultra magnificare se homo super terram.

PSALMUS X.

Se, suisque similes, quod Deo fidant, in tuto esse; impios autem et peccatores, male perituros.

1. In finem, Psalmus David.

2. In Domino confido; quomodo dicitis anime mee: Transigra in mentem sicut passer?

3. Quoniam ecce peccatores intendunt arcum; paraverunt sagittas suas in pharetra, ut sagittent in obscuro rectos corde;

4. Quoniam quæ perfectisti destruxerunt; justas autem quid fecit?

5. Dominus in caelo sedes ejus.

Oculi ejus in pauperem respiciunt; palpebræ ejus interrogant filios hominum.

6. Dominus interrogat justum et impium; qui autem diligit iniquitatem odit animam suam.

7. Placet super peccatores laqueus; ignis et sulphur, et spiritus proceliarum, pars calcis eorum.

8. Quoniam justus Dominus, et justitias dilexit; æquitatem vidit vultus ejus.

PSALMUS XI.

Petit ut servetur, quod impiorum regem omnia occupet. Idem precatur pro ceteris, Dei promissionem arguens.

1. In finem pro octava, Psalmus David.

2. Salvum me fac, Domine, quoniam defecit sanctus, quoniam diminute sunt veritates a filiis hominum.

3. Vana locuti sunt unusquisque ad proximum suum; labia dolosa, in corde et corde locuti sunt.

4. Disperdat Dominus universa labia dolosa, et linguam magniloquam!

5. Qui dixerunt: Linguam nostram magnificabimus; labia nostra a nobis sunt. Quis noster dominus est?

6. Propter miseriam inopum, et gemitum pauperum, nunc exurgam, dicit Dominus.

² Hebræ. 9, 20.

Peccatum in salutari; fidecialiter agam in eo.

7. Eloquia Domini, eloquia casta; argutum igne examinatum, probatum terra, purgatum septuplum.

8. Tu, Domine, servabis nos, et custodis nos a generatione hac in æternum.

9. In circuitu impii ambulat. Secundum altitudinem tuam multiplicasti filios hominum.

PSALMUS XII.

4. Deo petit, ut se ab inimico defendat, ut a morte liberatus, ejus beneficentiam canat.

1. In finem, Psalmus David.

Usquequo, Domine, oblivisceris me in finem? usquequo avertis faciem tuam a me?

2. Quamdiu ponam consilia in anima mea, dolorem in corde meo per diem?

3. Usquequo exaltabitur inimicus meus super me?

4. Respice, et exaudi me, Domine Deus meus.

Humina oculos meos, ne unquam obdormiam in morte;

5. Ne quando dicat inimicus meus: Prævalui adversus eum.

Qui tribulat me exsultabunt si motus fuero;

6. Ego autem in misericordia tua speravi.

Exsultabit cor meum in salutari tuo. Cantabo Domino qui bona tribuit mihi; et psallam nomini Domini altissimi.

PSALMUS XIII.

Quod implorans plena sentia, optat Christi adventum, velat bonis salutem allaturam.

1. In finem, Psalmus David.

Dixit insipiens in corde suo: Non est Deus.

Corrupti sunt, et abominabiles facti sunt in stultis suis; non est qui faciat bonum, non est usque ad unum.

2. Dominus de caelo prospexit super filios hominum, ut videat si est intelligens, aut requirens Deum.

3. Omnes declinaverunt, simul inuti-

¹ Prov. 30, 5.

les facti sunt. Non est qui faciat bonum, non est usque ad unum.

Sopulcrum patens est guttur eorum; linguis suis dolose agebant; venenum aspidum sub labiis eorum.

Quorum os maledictione et amaritudine plenum est; veloces pedes eorum ad effundendum sanguinem.

Contritus et infelices in viis eorum, et viam pacis non cognoverunt; non est timor Dei ante oculos eorum.

4. Nones cognoscent omnes qui operantur iniquitatem, qui devorant plebem meam sicut escam panis?

5. Dominum non invocaverunt; illic trepidaverunt timore, ubi non erat timor.

6. Quoniam Dominus in generatione justa est, consultum inopis confuistis; quoniam Dominus spes ejus est.

7. Quis dabit ex sion salutare Israel? Cum averterit Dominus captivitatem plebis sue, exsultabit Jacob, et letabitur Israel.

PSALMUS XIV.

Pastor et innocuus terra sanela, vel potius celo et æterna quiete potiturus.

1. Psalmus David.

Domine, quis habitabit in tabernaculo tuo? aut quis requiescet in monte sancto tuo?

2. Qui ingreditur sine macula, et operatur justitiam.

3. Qui loquitur veritatem in corde suo; qui non egit dolum in lingua sua;

Nec fecit proximo suo malum, et opprobrium non accepit adversus proximos suos.

4. Ad nihilum deductus est in conspectu ejus malignus; timentes autem Dominum glorificat.

Qui jurat proximo suo, et non decipit;

5. Qui pecuniam suam non dedit ad usuram, et munera super innocentem non accepit.

Qui facit hæc non movebitur in æternum.

PSALMUS XV.

Christus Deum Patrem orat, ut se piorum studiosum, et implorans eorum conservet. Gratias Deo agi, quod ab eo sit et mor-

tuis excitandis, et perpetua felicitate donandis.

1. Tituli inscriptio ipsi David.

Conserva me, Domine, quoniam speravi in te.

2. Dixi Domino: Deus meus es tu, quoniam honorum meorum non es.

3. Sanctis, qui sunt in terra ejus, mirificavit omnes voluntates meas in eis.

4. Multiplicate sunt iniquitates eorum, postea acceleraverunt.

Non congregabo conventicula eorum de sanguinibus; nec memor ero nominum eorum per labia mea.

5. Dominus pars hereditatis mee, et calicis mei. Tu es qui restitues hereditatem meam mihi.

6. Funes ceciderunt mihi in preclariis; etenim hereditas mea preclara est mihi.

7. Benedicam Dominum qui tribuit mihi intellectum; insuper et usque ad noctem increperunt me renes mei.

8. Providiam Dominum in conspectu meo semper, quoniam a dextris est mihi, ne commovear.

9. Propter hoc latitavi est cor meum, et exsultavi lingua mea; insuper et caro mea requiescit in spe.

10. Quoniam non derelinques animam meam in inferno, nec dabis sanctum tuum videre corruptionem.

11. Notas mihi fecisti vias vite; adimplebis me læticia cum vultu tuo: delectationes in dextera tua usque in finem.

PSALMUS XVI.

Obscuret ne persecutioibus obruatur. Inimicos quidem in hac vita fortissimi, sed vero gloriam sternam exspectate.

1. Oratio David.

Exaudi, Domine, justitiam meam; petendo deprecationem meam.

Auribus percipio orationem meam, non in labiis dolose.

2. De vultu tuo iudicium meum procedat; oculi tui videant æquitatem.

3. Probasti cor meum, et visitasti nocte; igne me examinasti, et non est inventa in me iniquitas.

4. Ut non loquatur es os meum opera

* Act. 2, 25.

† Act. 2, 31 et 13, 35.

hominum, propter verba labiorum tuarum ego custodivi vias dars.

5. Perfice gressus meos in semitis tuis, ut non moveantur vestigia mea.

6. Ego clamavi, quoniam exaudisti me, Deus; inclina aures tuas mihi, et exaudi verba mea.

7. Mirifica misericordias tuas, qui salvos facis sperantes in te.

8. A resistentibus dextera tua custodi me, ut pupillam oculi.

Sub umbra alarum tuarum protegam me.

9. A facie impijrum qui me affligunt.

Inimici mei animam meam circumdederunt;

10. Adipem suum conculserunt; es eorum locuturum est superbiarum.

11. Projicientes me nunc circumdederunt me; oculos suos statuerunt declinare in terram.

12. Susceperunt me sicut lea parvas ad pradam, et sicut catulus leonis habitans in abditis.

13. Exsurge, Domine, preveni eum, et supplantata eam; eripe animam meam ab impio, frangam tuam.

14. Ab inimicis manus tue.

Domine, a paucis de terra divide es in vita eorum; de abscidisti tuis adimpletus est venter eorum.

Saturati sunt filii, et dimiserunt reliquias suas parvulis suis.

15. Ego autem in justitia speravi conspectui tuo; sabbathum cum apparuit gloria tua.

PSALMUS XVII.

Gratias agit, quod ex maxima rerum dejectione, quam poëta describit, victoriam et regnum est consecutus. Mala hic sui Christo conveniunt.

1. In finem psero Domini David, qui locus est Domini verba cantici hujus in die quo eripuit eum Dominus de manibus omnium inimicorum ejus, et de manu Saul, et dixit: 2.

2. Diligam te, Domine, fortitudo tua.

3. Dominus firmamentum meum, et refugium meum, et liberator meus in eum.

* Deus meus adiutor meus, et sperabo in eum.

* II Reg. 22, 2.

† Hebr. 2, 13.

Protector meus, et cornu salutis meae, et assceptor meos.

4. Laudavi invocabo Dominum, et ab inimicis meis salvus ero.

5. Circumdederunt me dolores mortis, et torrentes iniquitatis conturbaverunt me.

6. Dolores inferni circumdederunt me, persequerunt me lapides mortis.

7. In tribulatione mea invocavi Dominum, et ad Deum meum clamavi;

Et exaudivit de templo sancto suo vocem meam; et clamor meus in conspectu eius introivit in aures ejus.

8. Commota est, et contremuit terra; fundamenta montium conturbata sunt, et commota sunt, quoniam iratus est eis.

9. Ascendit fumus in ira ejus, et ignis a facie ejus exarsit; carbonem succensum sunt ab eo.

10. Inclinauit caelos, et descendit; et misit sub pedibus ejus.

11. Et ascendit super cherubim, et volavit; relevit super pennas ventorum.

12. Et posuit tenebras latibulum suum; in circuitu ejus tabernaculum ejus, tenebre aqua in nubibus aeris.

13. Præ fulgore in conspectu ejus nubes transierant, grando et carbonem ignis.

14. Et intonavit de caelo Dominus, et altissimus dedit vocem suam, grando et carbonem ignis.

15. Et misit sagittas suas, et dissipavit eos; fulgura multiplicavit, et conturbavit eos.

16. Et apparuerunt fontes aquarum, et revelata sunt fundamenta orbis terrarum.

Ab inspiratione tua, Domine, ab inspiratione spiritus iræ tue.

17. Misit de summo, et accepit me; et assumpsit me de aquis multis.

18. Eripuit me de inimicis meis fortissimis, et ab his qui oderunt me, quoniam confortati sunt super me.

19. Preveniant me in die afflictionis mee; et factus est Dominus protector meus.

20. Et eduxit me in latitudinem; saluum me fecit, quoniam voluit me.

21. Et retribuisti mihi Dominus secundum justitiam meam, et secundam perditionem manuum mearum retribuisti mihi;

22. Quia custodivi vias Domini, nec imple gressi a Deo meo;

23. Quoniam omnia judicia ejus in conspectu meo, et justitias ejus non repuli a me.

24. Et ero immaculatus cum eo; et observabo me ab iniquitate mea.

25. Et retribuisti mihi Domine secundum justitiam meam, et secundum puritatem meam mearum in conspectu oculorum ejus.

26. Cum sanctus sanctus eris, et cum viro innocente innoxius eris;

27. Et cum eloceto electus eris; et cum perverso pervertitur.

28. Quoniam tu populum humilem salvum facis, et oculos superiorum humillibus.

29. Quoniam tu illuminas lucernam meam, Domine; Deus meus, illumina tenebras meas.

30. Quoniam in te eripiar a temptatione; et in Deo meo transgrediar murum.

31. Deus meus, impellat via ejus; eloquia Domini igne examinata; protector est omnium sperantium in se.

32. Quomodo quis Deus præter Dominum? aut quis Deus præter Deum nostrum?

33. Deus qui præcinxit me virtute, et posuit immaculatam viam meam;

34. Qui perfecit pedes meos tanquam cervorum, et super excelsa stans meos.

35. Qui docet manus meas ad praelium; et possidit, ut arcum aereum, brachia mea;

36. Et didisti mihi protectionem brachii tui, et dextera tua suscepit me;

Et disciplina tua correxit me in finem, et disciplina tua ipsa me docuit.

37. Dilatasti gressus meos subtus me; et non sunt infirmata vestigia mea.

38. Persequar inimicos meos, et comprehendam illos; et non convertar donec deficiant.

39. Confingam illos, nec poterunt stare; cadent subtus pedes meos.

40. Et præcinxisti me virtute ad bellum, et supplantasti insurgentes in me subtus me.

41. Et inimicos meos dedisti mihi dorsum, et odientes me disperdidisti.

42. Clamaverunt, nec erant qui salvos facerent; ad Dominum, nec exaudivit eos.

43. Et comminavit eos ut pulverem

† II Reg. 22, 34.

* II Reg. 22, 35.

ante faciem venti; ut lutum plateau delibet eos.

44. Erripis me de contradictionibus populi; constitues me in caput gentium.

45. Populus, quem non cognovi, servivit mihi; in audita auri obdovit mihi. 46. Filii alieni mentis sunt mihi, filii alieni inveniati sunt, et claudicaverunt a semitis suis.

47. Viri Domini et benedictus Deus meus; et exaltetur Deus salutaris meus!

48. Deus qui de vindictis mihi, et subdit populus sub me; liberator meus de inimicis meis iracundis.

49. Et ab insurgentibus in me exaltabis me; a viro iniquo eripies me.

50. Propterea confitebor tibi in nationibus, Domine, et nomini tuo psalmodiam dicam;

51. Magnificans salutes regis ejus, et accens misericordiam christo suo David, et semini ejus usque in seculum.

PSALMUS XVIII.

psalmus, cum ex caelestium rerum officio, tum a divina lege cognosci; cognitum precatur, ut sibi omnia per errorem vel conscientiam commissa remittat.

1. In finem, Psalmus David.

2. Caeli enarrant gloriam Dei, et opera manuum ejus annuntiant firmamentum. 3. Dies dei eructat verbum, et nox nocti indicat scientiam.

4. Non sunt loquelae, neque sermones, quorum non audiant voces eorum.

5. In omnes terras exivit sonus eorum, et in fines orbis terrae verbum eorum.

6. In sole posuit tabernaculum suum; et ipse tanquam sponsus procedens de thalamo suo.

Exsultavit ut gigas ad currendam viam;

7. A summo caelo egressio ejus. Et occursum ejus usque ad summum ejus; nec est qui se abscondat a calore ejus.

8. Lex Domini immaculata, converrens animas; testimonium Domini fidele, sapientiam prestans parvulis.

9. Justitiae Domini rectae, iustificantes

corda; praecceptum Domini lucidum, illuminans oculos.

10. Timor Domini sanctus, permanens in seculum seculi; iudicia Domini vera, justificata in semetipsis.

11. Desiderabilia super aurum et lapidem pretiosum multam; et dulciora super mel et favam.

12. Etenim servus tuus custodit eas; in custodiendis illis retribuit multa.

13. Delicta quae intelligit; Absculturis meis munda me;

14. Et ab alienis parce servo tuo. Si mei non fuerit dominatus, tu immaculatus ero; et emundabor a delicto maxime.

15. Et erant ut complacant eloquia oris mei, et meditatio cordis mei in conspectu tuo semper.

Domine, adiutor meus, et redemptor meus.

PSALMUS XIX.

Oratio pro pio rege ad bellum profectissimo, ut Deum habeat propitium.

1. In finem, Psalmus David.

2. Exaudiat te Dominus in die tribulationis; protegat te nomen Dei Jacobi.

3. Mittat tibi auxilium de sancto, et de Sion tacetur te.

4. Memor sit omnis sacrificii tui, et holocaustum tuum pingue fiat.

5. Tribuat tibi secundum cor tuum, et omne consilium tuum confirmet.

6. Letabimur in salutari tuo; et in nomine Dei nostri magnificabimur.

7. Implet Dominus omnes petitiones tuas; nunc cognovi quoniam salvum fecit Dominus christum suum.

Exaudiet illum de caelo sancto suo; in potentibus salus dexterae ejus.

8. Hi in curribus, et hi in equis; hi in equis autem in nomine Domini Dei nostri invocabimus.

9. Ipsi obligati sunt, et ceciderunt nos autem surreximus, et erecti sumus.

10. Domine, salvum fac regem, et exaudi nos in die qua invocaverimus te.

PSALMUS XX.

Gratias agit, quod Christum regem mala

* Luc. 24, 43.

ta affecerit, ejusque hostes ut tandem peribunt.

1. In finem, Psalmus David.

2. Domine, in virtute tua letabitur rex, et super salutarem tuam exsultabit vehementer.

3. Desiderium cordis ejus tribuisti ei, et voluntate laborum ejus non fraudasti eum.

4. Quoniam praevenerit eum in benedictionibus dulcedinis; posuisti in capite ejus coronam de lapide pretioso.

5. Vitam petiit a te, et tribuisti ei longitudinem dierum in seculum, et in seculum seculi.

6. Magna est gloria ejus in salutari tuo; gloriam et magnum decorem imposuisti super eum.

7. Quoniam dabis eum in benedictionem in seculum seculi; iustificabis eum in gaudio cum vultu tuo.

8. Quoniam rex sperat in Domino; et in misericordia Altissimi non commovebitur.

9. Inveniat manus tua omnibus inimicis tuis; dextera tua inveniat omnes qui te oderunt.

10. Pones eos ut clibanum ignis in tempore vultus tui; Dominus in ira sua comburabit eos, et devorabit eos ignis.

11. Fructum eorum de terra peries, et semen eorum a filiis hominum, et quoniam declinaverunt in te mala; cogitaverunt consilia quae non poterunt stabilire.

12. Quoniam pones eos dorsum; in reliquis tuis preparabis vallum eorum.

13. Exaltare, Domine, in virtute tua; catubimus et psallimus virtutes tuas.

PSALMUS XXI.

Christus Patrem in cruce obsecrat, sonneratis non respiciens appendicibus, et sibi adit. Sese vitam revocatum, ejus laudes toto mundo propagataram. Congruit morbo desperatis.

1. In finem pro susceptione matutina Psalmus David.

2. Deus, Deus meus, respice in me; quare me dereliquisti? Longe a salute mea verba delictorum meorum.

* Matth. 27, 46. Marc. 15, 34.

* Matth. 27, 29. Marc. 15, 30.

* Matth. 27, 42.

3. Deus meus, clamabo per diem, et non exaudies; et nocte, et non ad insipientiam mihi.

4. Tu autem in sancto habitas, laus Israel.

5. In te speraverunt patres nostri; speraverunt, et liberasti eos.

6. Ad te clamaverunt, et salvi facti sunt; in te speraverunt, et non sunt confusi.

7. Ego autem sum vermis, et non homo; opprobrium hominum, et abjectio plebis.

8. Omnes videntes me deriserunt me; locuti sunt labiis, et moverunt caput.

9. Speravi in Domino, eripiat eum; salvum faciat eum, quoniam vult eum.

10. Quoniam tu es qui extraxisti me de ventre, spes mea ab uberibus matris meae.

11. In te projectus sum ex utero; de ventre matris meae Deus meus es tu;

12. Ne discesseris a me, quoniam tribulatio proxima est, quoniam non est qui adjuvet.

13. Circumderunt me vituli multi; tauri pingues obsecrunt me.

14. Aperuerunt super me os suum, sicut leo rapiens et rugiens.

15. Sicut aqua effusus sum; et dispersa sunt omnia ossa mea.

Factum est cor meum tanquam coram iugescens in medio ventris mei.

16. Aruit tanquam testa virtus mea; et lingua mea adhesit faucibus meis, et in pulverem mortis deduxisti me.

17. Quoniam circumderunt me canes multi; concilium malignantium obsecravit me.

Federant manus meas et pedes meos, 18. Dnumeraverunt omnia ossa mea. Ipsi vero consideraverunt et insperant me;

19. Diviserunt sibi vestimenta mea; et super vestem meam miserunt sortem.

20. Tu autem, Domine, ne elongaveris auxilium tuum a me; ad defensionem meam conspicere.

21. Erue a fratre, Deus, anticum meum, et de manu canis unicum meum.

22. Solva me ex ore leonum, et a cornibus unicornium humilitatem meam.

23. Narrahe nomen tuum fratribus

* Matth. 27, 35. Joan. 19, 24-26.

* Hebr. 2, 12.

* Il Reg. 22, 50. Rom. 15, 9

* Rom. 10, 18.

mois; in medio ecclesie laudabo te.

24. Qui times Dominum, laudate eum; universum semen Jacob, gloriificate eum.

25. Timeat eum omne semen Israel, quoniam non spernit, neque despexit deprecationem pauperis;

Nec auerit faciem suam a me, et cum clamarem ad eum exaudivit me.

26. Apud te lux mea in ecclesia magna; vota mea reddam in conspectu timentium eum.

27. Edet pauperes, et saturabuntur; et laudabunt Dominum qui requiritur eum; vivent corda eorum in seculum seculi.

28. Reminiscere et convertente ad Dominum universi fines terre; Et adorabunt in conspectu ejus universae familie gentium;

29. Quoniam Dominus est regnum, et ipse dominabitur gentium.

30. Manducaverunt et adoraverunt omnes pingues terre; in conspectu ejus cadent omnes qui descendunt in terram.

31. Et anima mea illi vivet; et semen meum serviet ipsi.

32. Annuntiabitur Domino generatio ventura; et annuntiabit eam iustitiam ejus populo qui nascitur, quem fecit Dominus.

PSALMUS XXII.

Celebrat benedictio a Domino accepta. Se per eum satum fuisse et semper fore.

1. Psalmus David.

Dominus regit me, et nihil mihi deerit.

2. In loco pascue ibi me collocavit. Super aquam refrigerio educavit me.

3. Animam meam convertit. Deduxit me super sentias iustitie, propter nomen suum.

4. Nam, etsi ambulavero in medio umbrae mortis, non timebo mala, quoniam tu mecum es.

Virga tua, et baculus tuus, ipsa me consolata sunt.

5. Parasti in conspectu meo mensam, adversus eos qui tribulant me.

Impinguasti in oleo caput meum. Et castri meus inebrians quam preciorus est!

¹ Isa. 40, 15. Jer. 23, 4. Esch. 34, 11, 23. ¹ Pet. 2, 25 et 5, 4.

6. Et misericordia tua subsequetur me omnibus diebus vite mee, Et ut inhabitem in domo Domini, in longitudinem dierum.

PSALMUS XXIII.

Deum soli tero imperare; ejus autem celestem montem innocentes ingressos, vicem Christus triumphans portas aperit.

1. Prima sabbati, Psalmus David.

Dominus est terra, et plentudo ejus; orbis terrarum, et universi qui habitant in eo.

2. Quia ipse super maria fundavit eum, et super flumina preparavit eum.

3. Quis ascendit in montem Domini? aut quis stabit in loco sancto ejus?

4. Innocens manibus et mundo corde, qui non accepit in vano animam suam, nec juravit in dolo proximo suo.

5. Hic accipiet benedictionem a Domino, et misericordiam a Deo salutari suo.

6. Hec est generatio querentium eum, querentium faciem Dei Jacob.

7. Attollite portas, principes, vestras, et elevamini, porte aeternales, et introibit rex glorie.

8. Quis est iste rex glorie? Dominus fortis et potens, Dominus potens in prelio.

9. Attollite portas, principes, vestras, et elevamini, porte aeternales, et introibit rex glorie.

10. Quis est iste rex glorie? Dominus virtutum ipse est rex glorie.

PSALMUS XXIV.

Rogat, ut ex inimicis liberetur, peccatis absolutus, periculis tunc ipse, tunc populi eripiat.

1. In finem, Psalmus David.

Ad te, Domine, levavi animam meam; 2. Deus meus, in te confido; non erubescam;

3. Neque irideant me inimici mei; etiam universi qui sustinent te non confundentur;

4. Confundantur omnes iniqua agnos supervacue.

Vias tuas, Domine, demonstra mihi, et semitas tuas edoce me.

² Ps. 49, 12. 1 Cor. 10, 25.

5. Dirige me in veritate tua, et doce me, quia tu es Deus salvator meus, et te sustinet tota die.

6. Reminiscere miserationum tuarum, Domine, et misericordiarum tuarum quas a seculo sunt.

7. Delicta juventutis mee, et ignorantias meas me memineris.

Secundum misericordiam tuam memento mei, tu; propter bonitatem tuam, Domine.

8. Delictis et rebus Domini; propter hoc legem dabit delinquentibus in via.

9. Dirigit manus tuas in iudicio; docebit mites vias suas.

10. Universam viam Domini, misericordia et veritas, requirentibus testamentum ejus et testimonia ejus.

11. Propter nomen tuum, Domine, preliberabis peccato meo; multum est esum.

12. Quis est homo qui timet Dominum? legem statuit ei in viam quam elegit.

13. Anima ejus in bonis demorabitur; et semen ejus hereditabit terram.

14. Firmamentum est Dominus timentibus eum; et testamentum ipsius ut manifestetur illis.

15. Oculi mei semper ad Dominum, quoniam ipse evellet de laqueo pedes meos.

16. Respice in me, et miserere mei; quia unicus et pauper sum ego.

17. Tribulationes cordis mei multiplicatae sunt; de necessitatibus meis erue me.

18. Vide humilitatem meam et laborem meum, et dimitte universa delicta mea.

19. Respice inimicos meos, quoniam multiplicati sunt, et odio iniquo oderunt me.

20. Custodi animam meam, et eruo me; non erubescam, quoniam speravi in te.

21. Innocentes et recti adhaerent mihi, quia sustinui te.

22. Libera, Deus, Israel ex omnibus tribulationibus suis.

PSALMUS XXV.

Petit, ne se innocentem in improborum numero habeat.

1. In finem, Psalmus David.

Judica me, Domine, quoniam ego in

¹ Joan. 15, 25.

innocentia mea ingressus sum; et in Domino sperans non infirmabor.

2. Proba me, Domine, et tenta me; ure renes meos et cor meum.

3. Quoniam misericordia tua ante oculos meos est, et complacui in veritate tua.

4. Non sedi cum concilio vauitatis, et cum iniqua gerentibus non introibo.

5. Odivi ecclesiam malignantium, et cum impiis non sedebo.

6. Lavabo inter innocentes manus meas; et circumdabo altare tuum, Domine.

7. Ut audiam vocem laudis, et enarrem universa mirabilia tua.

8. Domine, dilexi decorem domus tue, et locum habitationis glorie tue.

9. Ne perdas cum impiis, Deus, animam meam, et cum viris sanguinum vitam meam;

10. In quorum manibus iniquitates sunt, dextera eorum repleta est muneribus.

11. Ego autem in innocentia mea ingressus sum; redime me, et miserere mei.

12. Pes meus stetit in directo; in ecclesia benedicam te, Domine.

PSALMUS XXVI.

Se esse tutum adversus omnem vim, modo in Dei domo, id est, Ecclesia permanent, et a Deo contra adversarios iniquis defendatur.

1. Psalmus David, priusquam infirmetur.

Dominus illuminatio mea et salus mea; quem timebo?

Dominus protector vite mee; a quo trepidabo?

2. Dum appropinquant super me nocentes, ut edant carnes meas.

Qui tribulant me inimici mei, ipsi infirmati sunt et ceciderunt.

3. Si consistant adversum me castra, non timebit cor meum.

Si exurgat adversum me prelium, in hoc ego sperabo.

4. Unam petii a Domino, hanc requiram, ut inhabitem in domo Domini omnibus diebus vite mee.

Ut videam voluptatem Domini, et visitem templum ejus.

5. Quoniam abscondit in tabernaculo

culis suis; in die malorum protexit me in abscondito tabernaculi sui.

6. In petra exaltavit me, et nunc exaltavit caput meum super inimicos meos. Circuivi, et immolavi in tabernaculo ejus hostiam vociferationis; cantabo, et psallam dicam Domino.

7. Exaudi, Domine, vocem meam, qua clamavi ad te; miserere mei, et exaudi me.

8. Tibi dixit cor meum: Exquisivit te facies mea; faciem tuam, Domine, requiram.

9. Ne avertas faciem tuam a me; ne declines in ira a servo tuo.

Adjutor meus esto; ne derelinquas me, neque despicias me, Deus salutaris meus!

10. Quoniam pater meus et mater meus dereliquerunt me; Dominum autem assumpsit me.

11. Legem pone mihi, Domine, in via tua, et dirige me in semitam rectam, propter inimicos meos.

12. Ne tradideris me in animas tribulantium me, quoniam insurrexerunt in me testes iniqui, et mentita est iniquitas sibi.

13. Credo videre bona Domini in terra viventium.

14. Expecta Dominum, viriliter age; et confortetur cor tuum, et sustine Dominum.

PSALMUS XXVIL

Christus a Deo Patre poscit, ne se in inferis retineat, peccatorum loco habens, sed illis paratis, se et Dei populum perpetuo servet. Mysterium resurrectionis sue indicat.

Psalmus ipsi David.

1. Ad te, Domine, clamabo; Deus meus, ne sileas a me! ne quando taceas a me, et assimilarbor descendentibus in lacum.

2. Exaudi, Domine, vocem deprecationis meae, dum ero ad te, dum extollo manus meas ad templum sanctum tuum.

3. Ne simul trahas me cum peccatoribus, et cum operantibus iniquitatem ne perdas me.

Qui loquuntur pacem cum proximo suo, mala autem in cordibus eorum.

4. Da illis secundum opera eorum, et secundum nequitiam adinventorem iporum.

Secundum opera manuum eorum tribus illis, redde retributionem eorum ipsis.

5. Quoniam non intellexerunt opera Domini, et in opera manuum ejus destruxit illos, et non edificabis eos.

6. Benedixit Dominus, quoniam exaudi vocem deprecationis meae.

7. Dominus adjutor meus et protector meus; in ipso speravit cor meum, et adjutus sum.

Et refforati caro mea; et ex voluntate mea confitebor ei.

8. Dominus fortitudo plebis suae, et protector salvationum Christi sui.

9. Salvum fac populum tuum, Domine, et benedic hereditati tuae; et regna eos, et extolle illos usque in aeternum.

PSALMUS XXVIII.

Pies ad Deum gloria afficiendum hortatur, qui tanta terribili voce, divo tonitruo suum peccatam ostendat. Verbo Dei compevit.

Psalmus David.

1. In consummatione tabernaculi.

Afferte Domino, filii Dei; afferte Domino filios arietum.

2. Afferte Domino gloriam et honorem; afferte Domino gloriam nominis ejus; adorato Dominum in atrio sancto ejus.

3. Vox Domini super aquas; Deus majesticatis intonuit; Dominus super aquas multas.

4. Vox Domini in virtute; vox Domini in magnificentiis.

5. Vox Domini confringentis cedros et confringent Dominus cedros Libani;

6. Et comminuat eas tanquam vitulum Libani, et dilectas quasmadmodum filium unicornium.

7. Vox Domini intercedentis flammam ignis;

8. Vox Domini conuententis desertum et commovebit Dominus desertum Cadis.

9. Vox Domini preparantis cervos, et revelabit condensae; et in templo ejus omnes dicent gloriam.

10. Dominus diluvium inhabitare fecit; et sedebit Dominus rex in aeternum.

11. Dominus virtutem populo suo dabit; Dominus benedictio populo suo in pace.

PSALMUS XXIX.

Gratias agit, quod ex periculis exemptus, et exauditus sit. Congruit Christo.

Psalmus Cantici.

1. In dedicatione domus David.

2. Exultabo te, Domine, quoniam suscepisti me, nec delectasti inimicos meos super me.

3. Domine Deus meus, clamavi ad te, et sanasti me.

4. Domine, eduxisti ab inferno animam meam; salvasti me a descendentibus in lacum.

5. Psallite Domino, sancti ejus; et confitemini memorie sanctitatis ejus.

6. Quoniam ira in indignatione ejus, et via in voluntate ejus.

Ad vesperum demorabitur fletus, et ad matutinum letitia.

7. Ego autem dixi in abundantia mea: Non morabor in aeternum.

8. Domine, in voluntate tua prestasti decori meo virtutem.

Avertisti faciem tuam a me, et factus sum contritatus.

9. Ad te, Domine, clamabo; et ad Deum meum deprecabor.

10. Quae utilitas in sanguine meo, dum descendo in corruptionem?

Nunquid confitebitur tibi pulvis, aut annuntiabit veritatem tuam?

11. Audivit Dominus, et misertus est mei; Dominus factus est adjutor meus.

12. Convertisti planctum meum in gaudium mihi; conscidisti saccum meum, et circumdediti me bestia.

13. Ut cantet tibi gloria mea, et non compungar. Domine Deus meus, in aeternum confitebor tibi.

PSALMUS XXX.

Proxim instituit contra pericula et hostium studia; tum divinam in pios providentiam extollit, illos ad Deum diligendum invitans, qui pro suis operibus quamque remunerat. Christo congruit.

1. In finem, Psalmus David, pro extasi.

2. In te, Domine, speravi; non confundar in aeternum; in justitia tua libera me.

3. Inclina ad me aurem tuam; accipera ut eruas me.

Esto mihi in Deum protectorem, et in domum refugii, ut salvum me facias.

4. Quoniam fortitudo mea et refugium meum es tu; et propter nomen tuum deduces me et contries me.

5. Educas me de laqueo hoc quem abscondiderunt mihi, quoniam tu es protector meus.

6. In manus tuas commendo spiritum meum; redemisti me, Domine, Deus veritatis.

7. Odisti observantes vanitates super vacua.

Ego autem in Deum speravi.

8. Exultabo, et letabor in misericordia tua.

Quoniam respexisti humilitatem meam, salvasti de necessitatibus animam meam.

9. Nec conclusisti me in manibus inimicorum; statisti in loco spatioso pedes meos.

10. Miserere mei, Domine, quoniam tribulor; contritatus est in ira oculus meus, anima mea, et ventor meus.

11. Quoniam defecit in dolore, vita mea, et anni mei in gemibus.

Infirmata est in paupertate virtus mea; et ossa mea contritata sunt.

12. Super omnes inimicos meos factus sum opprobrium, et vicinis meis valde, et timor oculis meis.

Qui videbant me foras fugerunt a me.

13. Oblivioni datus sum, tanquam mortuus a corde.

Factus sum tanquam vas perditum;

14. Quoniam audivi vituperationem multorum commorantium in circuito.

In eo dum convenirent simul adversum me, accipere animam meam consilium sumpsit.

15. Ego autem in te speravi, Domine. Dixi: Deus meus es tu;

16. In manibus tuis sortes meae.

Eripe me de manu inimicorum meorum et a persecutoribus meis.

17. Illastra faciem tuam super servum tuum; salvum me fac in misericordia tua.

18. Domine, non confundar, quoniam invocavi te.

Eruhescent impii, et deducantur in infernum;

19. Quia finita sunt labia dolosa.

Quae loquuntur adversus justum iniquitatem, in superbia, et in abusione.

20. Quam magna multitudo dulcedinis tuae, Domine, quam abscondisti timentibus tui!

Perfecti est qui sperant in te, in conspectu florum hominum.

21. Abscondens eos in abscondito facie tua, a conturbatione hominum.

Protoges eos in tabernaculo tuo a conturbatione linguarum.

22. Benedictus Dominus, quoniam misericavit misericordiam suam mihi in civitate munita.

23. Ego autem dixi in excessu mentis mee: Projectus sum a facie oculorum tuorum.

Idco exaudisti vocem orationis mee, dum clamarem ad te.

24. Diligite Dominum, omnes sancti ejus, quoniam veritatem requirit Dominus, et retribuet abundanter scientibus superbiis.

25. Viriliter agite, et confortetur cor vestrum, omnes qui speratis in Domino.

PSALMUS XXXI.

Beatus esse, quibus remissa sunt peccata: inde suo et sanctorum omnium exemplo hortatur, ut ista hostilitatem quaeque sibi quaerat et contumaciam bellinam abiciat. Iste enim manserit pones, illinc praecia.

Ipsi David intellectus.

1. Beati quorum remissa sunt iniquitates, et quorum tecta sunt peccata.

2. Beatus vir qui non imputavit Dominus peccatum, nec est in spiritu ejus dolus.

3. Quoniam tacui, inveteraverunt ossa mea, dum clamarem tota die.

4. Quoniam die ac nocte gravata est super me manus tua, convorsus sum in sermone mea, dum cogitavi spina.

5. Delictum meum cognitum tibi feci, et iniquitatem meam non abscondi.

6. Dixi: Confitebor adversum me in iustitiam meam Domino; et tu remisisti impietatem peccati mei.

7. Pro hac oravit ad te omnis sanctus in tempore opportuno.

8. Verumtamen in diluvio aquarum multarum, ad eum non approximabunt.

9. Tu es refugium meum a tribulatione quo circumdedit me: exultatio mea, eras me a circumstantibus me.

10. Intellectum tibi dabo, et instruem te in via hac qua gradieris; firmabo super te oculos meos.

¹ Rom. 4, 7.

² Isa. 65, 24.

9. Nolite fieri sicut equus et mulo, quibus non est intellectus.

In came et freno maxillas eorum constringe, qui non approximant ad te.

10. Multa flagella peccatoris: spem autem in Domino misericordia circumdabit.

11. Letantur in Domino, et exultate, iusti; et gloriamini, omnes recti corde.

PSALMUS XXXII.

Justus invitatur ad celebrandum Deum et ipsius physico officio, erga homines benignitas et providentia.

Psalmus David.

1. Exsultate, iusti, in Domino; rectos decet collaudatio.

2. Confitemini Domino in cithara: in psalterio decem chordarum psallite illi.

3. Cantate ei canticum novum; bene psallite ei in vocatione.

4. Quia rectum est verbum Domini, et omnia opera ejus in fide.

5. Diligit misericordiam et iudicium; misericordia Domini plena est terra.

6. Verbo Domini caeli firmati sunt; et spiritu oris ejus omnis virtus eorum.

7. Congregatus sicut in utro aquas maris; ponens in thesauris abyssos.

8. Timeat Dominum omnis terra; ab eo avertit commoveatur omnes inhabitantes orbem.

9. Quoniam ipse dixit, et facta sunt ipse mandavit, et creata sunt.

10. Dominus dissipat consilia gentium; reprobat autem cogitationes popolorum; et reprobat consilia principum.

11. Consilium autem Domini in aeternum manet; cogitationes cordis ejus in generatione et generationem.

12. Beata gens cujus est Dominus Deus ejus: populus quem elegit in hereditatem sibi!

13. De caelo respexit Dominus; vidit omnes filios hominum.

14. De preparato habitaculo suo respexit super omnes qui habitant terram.

15. Qui finxit sigillatum corda eorum; qui intelligit omnia opera eorum.

16. Non salvatur rex per miliam virtutem; et pignus non salvabitur in multitudine virtutis suae.

17. Fallax equus ad salutem; in abundantia autem virtutis suae non salvabitur.

18. Prohibe linguam tuam a malo, et labia tua ne loquantur dolum.

19. Diverte a malo, et fac bonum; inquirere pacem, et persequere eam.

20. Oculi Domini super justos, et aures ejus in processu eorum.

21. Vultus autem Domini super facientes mala, ut perdat de terra memoriam eorum.

22. Clamaverunt iusti, et Dominus exaudivit eos; et ex omnibus tribulationibus eorum liberavit eos.

23. Iuxta est Dominus iis qui tribulantur spiriti corde, et humiles liquis salvalit.

24. Multae tribulationes iustorum; et de omnibus his liberabit eos Dominus.

25. Custodit Dominus omnia ossa eorum; unum ex his non contoretur.

26. Mors peccatorum pessima; et qui oderunt iustum delinquant.

27. Resistit Dominus animas servorum suorum; et non delinquent omnes qui sperant in eo.

28. Ego autem dixi in excessu mentis mee: Projectus sum a facie oculorum tuorum.

29. Idco exaudisti vocem orationis mee, dum clamarem ad te.

30. Diligite Dominum, omnes sancti ejus, quoniam veritatem requirit Dominus, et retribuet abundanter scientibus superbiis.

31. Viriliter agite, et confortetur cor vestrum, omnes qui speratis in Domino.

PSALMUS XXXIII.

Se et alios hortatur ad Deum pie colendum, qui non ab omnibus malis defendat, imo perdat.

Psalmus David.

1. Davidi, cum immutavit vultum suum coram Achimelech, et dimisit eum, et abiit.

2. Benedicam Dominum in omni tempore; semper laus ejus in ore meo.

3. In Domino laudabitur anima mea. Audiant mansueti, et letentur.

4. Magificavit Dominum mecum; et exaltavi nomen ejus in idipsum.

5. Esquivi Dominum, et exaudivit me; et ex omnibus tribulationibus meis eripuit me.

6. Accedite ad eum, et illuminamini; et facies vestrae non confundantur.

7. Iste pauper clamavit, et Dominus exaudivit eum; et de omnibus tribulationibus ejus salvavit eum.

8. Immisit angelus Domini in circuitu iustitiam eum, et eripuit eos.

9. Gustate, et videte quoniam suavis est Dominus; beatus vir qui sperat in eo.

10. Timeste Dominum, omnes sancti ejus, quoniam non est inopia timentibus eum.

11. Divites egerunt, et esurierunt; inquirentes autem Dominum non minuerunt omni bono.

12. Venite, filii, audite me; timorem Domini docebo vos.

13. Quis est homo qui vult vitam, diligit dies videre bonos?

¹ Reg. 21.

² Luc. 1, 53.

³ 1 Pet. 8, 10.

14. Prohibe linguam tuam a malo, et labia tua ne loquantur dolum.

15. Diverte a malo, et fac bonum; inquirere pacem, et persequere eam.

16. Oculi Domini super justos, et aures ejus in processu eorum.

17. Vultus autem Domini super facientes mala, ut perdat de terra memoriam eorum.

18. Clamaverunt iusti, et Dominus exaudivit eos; et ex omnibus tribulationibus eorum liberavit eos.

19. Iuxta est Dominus iis qui tribulantur spiriti corde, et humiles liquis salvalit.

20. Multae tribulationes iustorum; et de omnibus his liberabit eos Dominus.

21. Custodit Dominus omnia ossa eorum; unum ex his non contoretur.

22. Mors peccatorum pessima; et qui oderunt iustum delinquant.

23. Resistit Dominus animas servorum suorum; et non delinquent omnes qui sperant in eo.

PSALMUS XXXIV.

Christus hostibus, non suis propria, sed Dei, scietiam, sibi saltem peccator. Psalmus est propheticus. Congruit psalm.

1. Ipsi David.

Judica, Domine, neocentes me; expugna impugnantes me.

2. Apprehende arma et scutum, et exurge in adiutorium mihi.

3. Effunde furem, et conculce adversus eos qui persequuntur me; die anime meae: Salus tua ego sum.

4. Confundantur et revertantur quarentes animam meam.

5. Avertant retrorsum et confundantur cogitantes mihi mala.

6. Pliant tanquam pulvis ante faciem venti, et angelus Domini coarctans eos.

7. Fiat vis illorum tenebrae, et lubricum; et angelus Domini persequens eos.

8. Quoniam gravis abscondit mihi interitum laquei sui, superavacis expraverunt animam meam.

9. Venias illi laqueus quoniam ignorat; et captio quam abscondit apprehendit eum et in laqueum cadit in ipsam.

10. Anima autem mea exsultavit in

⁴ Eccli. 15, 20. Hebr. 4, 13.

⁵ Ps. 39, 15.

exaltatum feres sanque. Multa conveniunt Christo.

4. Psalmus David, in rememoracionem de sabbato.

2. Dominò, ne in furore tuo arguas me, neque in ira tua corripas me.

3. Quoniam sagitta tua incidit super mihi, et confirmasti super me manum tuam.

4. Non est sanitas in carne mea, a facie ire tue; non est pax ossibus meis, a facie peccatorum meorum.

5. Quoniam iniquitates meas supergressæ sunt caput meum, et sicut onus grave gravate sunt super me.

6. Puterunt et corruptæ sunt cicatrices meæ, a facie insipientiæ meæ.

7. Miser factus sum et carvatus sum usque in finem; tota die conturbatus ingrediebar.

8. Quoniam lumbi mei impleti sunt filibusibus, et non est sanitas in carne mea.

9. Afflictus sum, et humiliatus sum nimis; rugiebam a genua cordis mei.

10. Domine, ante te omne desiderium meum, et genitum meum a te non est abscondit.

11. Cor meum conturbatum est; dereliquit me virtus mea; et lumen oculorum meorum, et ipsum non est mecum.

12. Amici mei et proximi mei adversum me appropinquaverunt, et steterunt.

Et qui juxta me erant, de longe steterunt;

13. Et vim faciebant qui querebant animam meam.

Et qui inquirebant mala mihi, locuti sunt vanitates, et dolos tota die meditabantur.

14. Ego autem, tanquam surdus, non audiveram; et sicut mutus non aperiens os suum.

15. Et factus sum sicut homo non audiens, et non habens in ore suo redargutiones.

16. Quoniam in te, Domine, speravi, u exaudies me, Domine Deus meus;

17. Quia dixi: Nequendo supergaudeant mihi inimici mei; et dum commoverint pedes mei, super me magna locuti sunt;

18. Quoniam ego in flagella paratus sum, et dolor meus in conspectu meo semper;

19. Quoniam iniquitatem meam au-

nuntialem, et cogitabo pro peccato meo.

20. Inimici autem mei vivunt, et confirmati sunt super me; et multiplicati sunt qui oderunt me inique.

21. Qui retribuunt mala pro bonis detrahebant mihi, quoniam sequabar bonitatem.

22. Ne derelinquas me, Domine Deus meus; ne discesseris a me.

23. Intende in adiutorium meum, Domine, Deus salutis meæ.

PSALMUS XXXVIII.

Egrotus abrepto dictum silentio Deum erit, ut sibi veniam det, et saltem vite levitatem, quæ homini conceditur, de deat.

1. In finem, ipsi Idithun, canticum David.

2. Dixi: Custodiam vias meas, ut non delinquam in lingua mea.

Posui ori meo custodiam cum constaret peccator adversum me.

3. Obmutui, et humiliatus sum, et siliu a bonis; et dolor meus renovatus est.

4. Conclutit cor meum intra me, et in meditatione mea exardescit ignis.

5. Locutus sum in lingua mea: Notum fac mihi, Domine, finem meum.

Et numerum dierum meorum quis est, ut sciam quid desit mihi.

6. Ecce mensurabiles posuisti dies meos, et substantia mea tanquam nihilum ante te.

Verumtamen universa vanitas, omnia homo vivens.

7. Verumtamen in imagine pertulisti honorem; sed et frustra conturbatur.

Thesaurizati, et ignaui cui congregati ca.

8. Et nunc que est expectatio mea? Nonne Dominus? Et substantia mea apud te est.

9. Ab omnibus iniquitatibus meis eras me. Opprobrium insipienti dedisti me.

10. Obmutui, et non aperui os meum, quoniam tu fecisti.

11. Amove a me plagas tuas.

12. A fortitudine manus tue ego defeci in incorporationibus. Propter iniquitatem corripuisti hominibus;

Et tabescere fecisti sicut araneam salmam ejus. Verumtamen vane conturbatur omnis homo.

13. Exaudi orationem meam, Domine,

et deprecationem meam; auribus percipe lachrymas meas.

Ne silens, quoniam advena ego sum apud te et peregrinus, sicut omnes patres mei.

14. Revolve mihi, ut refrigerer priusquam abeam, et amplius non ero.

PSALMUS XXXIX.

Christus gratias agit, quod Deum Patrem super se habent presentem. Et obedientiam (cum in sacrificio proponenti) offert. Sed videtur se nunc quoque libertum, alius advarion. Psalmus est propheticus.

1. In finem, Psalmus ipsi David.

2. Expectans, expectavi Dominum, et invidit mihi.

3. Et exaudivit preces meas, et oduxit me de lacu miserie, et de luto fecit.

Et statuit super petram pedes meos, et direxit pressus meos.

4. Et inmisit in os meum canticum novum, carmen Deo nostro.

Videbant multi, et timebant; et sperabant in Domino.

5. Beatus vir cuius est nomen Domini spes ejus, et non respexit in vanitates et insanas falsas.

6. Multa fecisti tu, Domine Deus meus, mirabilia tua; et cogitationibus tuis non est qui similis sit tibi.

Annuntiavi et locutus sum, multiplicati sunt super numerum.

7. Sacrificium et oblationem nobilis; aures autem perfecti mihi.

Holocustum et pro peccato non postulasti;

8. Tunc dixi: Ecce venio.

In capite libri scriptum est de me.

9. Ut facerem voluntatem tuam, Deus meus, volui, et legem tuam in medio cordis mei.

10. Annuntiavi justitiam tuam in ecclesia magna, ecce labia mea non prohibebo; Domine, tu scisti.

11. Justitiam tuam non abscondi in corde meo; veritatem tuam et salutarem tuam dixi.

Non abscondi misericordiam tuam et veritatem tuam a concilio multo.

12. Tu autem, Domine, ne longe facias miserationes tuas a me; misericor-

dia tua et veritas tua semper susceperunt me;

13. Quoniam circumdederunt me mala quorum non est numerus; comprehenderunt me iniquitates meæ, et non potui videre eam.

Multiplicatae sunt super capillos capitis mei, et cor meum dereliquit me.

14. Complacuit tibi, Domine, ut eruas me; Domine, ad adjuvandum me respice.

15. Confundantur et reverentur simul, qui querunt animam meam, ut auferant eam.

Convertantur retrorsum et reverentur, qui volunt mihi mala.

16. Ferasit confossum confusionem suam, qui dicitur mihi: Euge, euge!

17. Exultent et letentur super te omnes quærentes te, et dicant semper: Magnificetur Dominus, qui diligit salutem tuam.

18. Ego autem mendicium meum et pauper; Dominus sollicitus est mei.

Adjutor meus et protector meus tu es, Deus meus, ne tardaveris.

PSALMUS XL.

Orat pro his, qui afflictis beneficiati, et pro se quem in verbo constitutum, annuati existantem cupiebant. Christo congruit.

1. In finem, Psalmus ipsi David.

2. Beatus qui intelligit super egenam, et pauperem! In die mala liberabit eum Dominus.

3. Dominus conservet eum, et viri-ficet eum, et beatum faciat eum in terra, et non tradat eum in animam inimicorum ejus.

4. Dominus opem ferat illi super locum doloris ejus. Universum stratum ejus versasti in infirmitate ejus.

5. Ego dixi: Domine, miserere mei; sana animam meam, qui peccavi tibi.

6. Inimici mei dixerunt mala mihi: Quando morietur, et peribit nomen ejus?

7. Et si ingrediebatur ut videres, vana loquebatur; cor ejus congregavit iniquitatem sibi.

Egrediebatur foras et loquebatur

8. In idipsum.

Adversum me susurrabant omnes inf-

nici mei; adversum me cogitabat mala mihi.

9. Verbum iniquum consiliauerunt adversum me. Numquid qui dormit non adficiet ut resurgat?

10. Et enim homo pacis mee, in quo speravi, qui edebat panes meos, magnificavit super me supplantationem.

11. Tu autem, Domine, miserere mei, et resuscita me, et restituiam eis.

12. In hoc cognovi quoniam voluisti me, quoniam non gaudebit inimicus meus super me.

13. Me autem propter innocentiam suscepisti; et confirmasti me in conspectu tuo in aeternum.

14. Benedictus Dominus, Deus Israel, a seculo, et usque in seculum! Fiat, fiat.

PSALMUS XLII.

Suum exilium consolatur, Dei et rerum divinarum meditatione, orans, ut se in patriam restituat. Quod et futurum sperat.

In finem.

1. Intellectus filii Core.

2. Quomodo enim desiderat cervus ad fontes aquarum, ita desiderat anima mea ad te, Deus.

3. Sitivit anima mea ad Deum fortem, vivum. Quando veniam? et apparebo ante faciem Dei?

4. Puerunt mihi lacrymæ meæ panes die ac nocte, dum dicitur mihi quotidie: Ubi est Deus tuus?

5. Hæc recordatus sum, et effudi in me animam meam, quoniam transibo in locum tabernaculi admirabilis usque ad domum Dei.

6. In voce exultationis et confessionis, sonus epulantis.

7. Quare tristis es, anima mea? et quare conturbas me?

8. Spera in Deo, quoniam adhuc confitebor illi, salutare vultus mei,

Et Deus meus.

9. Ad meipsum animi mea conturbata est. Propterea memor ero tui de terra Jordanis, et Hermonim a monte medico.

10. Abyssus abyssum invocat, in voce catenarum tuarum.

11. Omnia excelsa tua, et fluctus tui super me transierunt.

12. In die mandavit Dominus misericordiam.

Act. 1, 16.

cordiam suam, et nocte carileum ejus.

Apud me oratio Deo vitæ mee.

10. Dicam Deo: Susceptor meus es; Quare oblitus es mei? et quare contristatus incedo, dum affligit me inimicus?

11. Dum confringuntur ossa mea, et probaverunt mihi qui turbulant me inimici mei.

12. Dum dicunt mihi per singulos dies: Ubi est Deus tuus?

13. Quare tristis es, anima mea? et quare conturbas me?

14. Spera in Deo, quoniam adhuc confitebor illi, salutare vultus mei, et Deus meus.

PSALMUS XLIII.

Orat ut se Jerosolimam ab exilio ad frequentandum templum revocet.

1 Psalmus David.

Judica me, Deus, et discerne causam meam de gente non sancta; ab homine iniquo et doloso erue me.

2. Quia tu es, Deus, fortitudo mea, quare me repulisti? et quare tristis incedo, dum affligit me inimicus?

3. Emitte locum tuum et veritatem tuam: ipsa me deduxerunt, et adduxerunt in montem sanctum tuum, et in tabernaculum tuum.

4. Et introibo ad altare Dei, ad Deum, qui lassificat juventutem meam.

5. Confitebor tibi in cithara, Deus, Deus meus.

6. Quare tristis es, anima mea? et quare conturbas me?

7. Spera in Deo, quoniam adhuc confitebor illi, salutare vultus mei, et Deus meus.

PSALMUS XLIII.

Querentur pii se contra majorem exempla impiorum libertati exponi ob religionem, Deumque obsecrant, ut tandem subveniat. Congruit apostolis et martyribus.

1. In finem, filii Core ad intellectum.

2. Deus, auribus nostris audivimus, patres nostri annuntiaverunt nobis Opus quod operatus es in diebus eorum, et in diebus antiquis:

3. Manus tua gentes disperdidit, et plantasti eos; afflixisti populos et expulisti eos,

4. Nec enim in gladio suo possederunt terram, et brachium eorum non salvavit eos:

5. Sed dextera tua et brachium tuum, et humilitatio vultus tui, quoniam complacuit in eis.

6. Tu es ipse rex meus et Deus meus; qui mandas salutes Jacob.

7. In te inimicos nostros ventilabimus cornu, et in nomine tuo spernemus insequentes in nobis.

8. Non enim in arca meo sperabo; et gladius meus non salvabit me:

9. Salvasti enim nos de affligentibus nos, et odientes nos confudisti.

10. In Deo laudabimur tota die: et in nomine tuo confitebimur in seculum.

11. Nunc autem repulisti et confudisti nos; et non egredieris, Deus, in virtutibus nostris.

12. Averisti nos retrorsum post inimicos nostros; et qui oderunt nos diripiunt sibi.

13. Dediti nos tanquam oves escarum; et in gentibus dispersisti nos.

14. Vendidisti populum tuum sine pretio; et non fuit multitudo in commutationibus eorum.

15. Possisti nos opprobrium vicinis nostris, subsannationem et derisum his qui sunt in circuito nostro.

16. Passisti nos in similitudinem gentibus; commotionem capitis in populis.

17. Tota die verecundia mea contra me est; et confusio faciei meae cooperuit me.

18. A voce exprobrantis et obloquentis, a facie inimici et persequentis.

19. Hæc omnia venerunt super nos; nos oblitus sumus te, et inique non egimus in testamento tuo.

20. Et non recessit retro cor nostrum; et declinasti sentias nostras a via tua;

21. Quoniam humiliasti nos in loco afflictionis, et cooperavit nos umbra mortis.

22. Si oblitus sumus nomen Dei nostri, et si expandimus manus nostras ad deum alienum,

23. Nonne Deus requirit ista? ipse enim novit abscondita cordis,

24. Quoniam propter te mortificamur tota die; estimati sumus sicut oves occisionis.

25. Exsurge; quare obdormis, Do-

1 Rom. 8, 36.

mine? exsurge, et ne rejellas in finem.

24. Quare faciem tuam avertis? oblivisceris inopia nostra et tribulationis nostræ?

25. Quoniam humilitatis est in pulvere anima nostra; conglutinatius est in terra venter noster.

26. Exsurge, Domine, adjuva nos, et rodamus nos propter nomen tuum.

PSALMUS XLIV.

Carmen nuptiale, Christi et Ecclesie nota, virtutes, dotes, gratias, conjunctionem ca nem.

1. In finem, pro iis qui commutabuntur, filii Core, ad intellectum, canticum pro dilecto.

2. Eructavit cor meum verbum hominum; dico ego opera mea regi.

3. Lingua mea calamus scribe velociter scribens.

4. Speciosus forma præ filiis hominum, diffusa est gratia in labiis tuis; propterea benedixit te Dominus in aeternum.

5. Accingere gladio tuo super femur tuum, potentissime.

6. Specie tua et pulchritudine tua intendens, prospere procede, et regna.

7. Propter veritatem, et mansuetudinem, et iustitiam; et deducet te mirabiliter dextera tua.

8. Sagittæ tuæ acute, populi sub te cadent, in cervice inimicorum regis.

9. Sedes tua, Deus, in seculum seculi; virga directionis virga regni tui.

10. Dilexisti iustitiam, et odisti iniquitatem; propterea unxit te Deus, tuus, oleo lætitiæ, præ consertibus tuis.

11. Myrrha, et cicutia, et casia a vestimentis tuis; a domibus chubneis; ex quibus delectaverunt te.

12. Filie regum in honore tuo. Astitit regina a dextris tuis in vestimenta deaurata, circumdata varietate.

13. Audi, filia, et vide, et inclina aurem tuam; et obliviscere populum tuum, et domum patris tui.

14. Et concupiscet rex decorem tuum, quoniam ipse est Dominus Deus tuus, et adorabunt eum.

15. Et filii Tyri in muneribus vultum tuum deprecabuntur; omnes divites plebis.

2 Habr. 1, 8.

14. Omnis gloria ejus filie regis ablutus, in sabbatis auris.

15. Circumamicta varietatibus. Adducentur regi virgines post eam, praeoxinae ejus afferentur tibi.

16. Afferentur in laetitia et exultatione; adducentur in templum regis.

17. Pro patribus tuis nati sunt tibi filii; constitues eos principes super omnem terram.

18. Memores erunt nominis tui in omni generatione et generationem. Propterea populi confitebuntur tibi in aeternum, et in seculum seculi.

PSALMUS XLV.

Civitatem Dei, sive Ecclesiam, Domini praesidio contra omnem vim esse tutam.

In finem,

1. Filiis Core pro arcanis, Psalmus.
2. Deus noster refugium et virtus; adjutor in tribulationibus quaevenerunt nos nimis.

3. Propheta non timebimus dum turbabitur terra, et transferentur montes in cor maris.

4. Sonuerunt, et turbatae sunt aquae eorum; conturbati sunt montes in fortitudine ejus.

5. Flammis impetus laetificavit civitatem Dei. Sanctificavit tabernaculum suum Altissimus.

6. Deus in medio ejus; non commovebitur; adjuvabit eam Deus mane dilectulo.

7. Conturbatae sunt gentes, et inclinata sunt regna. Dedit vocem suam, mota est terra.

8. Dominus virtutum nobiscum; susceptor noster Deus Jacob.

9. Venite, et videte opera Domini, quae possit prodigia super terram.

10. Audrens bella usque ad finem terrae. Arcum conteret, et confinget arma; et scuta comburet igni.

11. Vacate, et videte quoniam ego sum Deus. Exaltabor in gentibus, et exaltabor in terra.

12. Dominus virtutum nobiscum; susceptor noster Deus Jacob.

PSALMUS XLVI.

Omnis gentes invitat ad Deum celebrandum, quod in sanctorum Israelitarum communi-

one et ecclesiam cooptanda sint Ecclesiae congruat.

1. In finem, pro filiis Core, Psalmus.

2. Omnes gentes, plaudite manibus; jubilate Deo in voce exultationis.

3. Quoniam Dominus excelsus, terribilis, rex magnus super omnem terram.

4. Subjecti populos nobis, et gentes sub pedibus nostris.

5. Elegit nobis hereditatem suam; spem Jacob quam dilexit.

6. Ascendit Deus in júbilo, et Dominus in voce tubae.

7. Psallite Deo nostro, psallite; psallite regi nostro, psallite;

8. Quoniam rex omnis terrae Deus, psallite sapienter.

9. Regnabit Deus super gentes; Deus sedet super sedem sanctam suam.

10. Principes populorum congregati sunt cum Deo Abraham, quoniam divi fortes terrae vehementer elevati sunt.

PSALMUS XLVII.

Deo charissimum esse Jerosolymam, ut qui eam singularibus victoriis, donis et beneficiis exornaverit, atque ex eo misericordiam suam in omnes terras eius derivaverit. Congratulatur Ecclesiae.

1. Psalmus cantici filii Core secunda sabbati.

2. Magnus Dominus et laudabilis nimis, in civitate Dei nostri, in monte sancto ejus.

3. Fundatur exultatione universa terrae mons Sion; latera aquilonis civitatis regis magni.

4. Deus in domibus ejus cognosceatur cum suscipit eam;

5. Quoniam ecce reges terrae congregati sunt, convenerunt in unum.

6. Ipsi videntes, sic admirati sunt, conturbati sunt, commoti sunt;

7. Tremor apprehendit eos. Ibi dolores ut parturientis.

8. In spiritu vehementi contores naves Tharsis.

9. Sicut audivimus, sic vidimus in civitate Domini virtutum, in civitate Dei nostri. Deus fundavit eam in aeternum.

10. Suscepimus, Deus, misericordiam tuam in medio templi tui.

11. Secundum nomen tuum, Deus,

1 In Reg. 6, 16.

de et laus tua in fines terrae. Justitia plena est dextera tua.

12. Laetetur mons Sion, et exultent filii Juda, propter judicia tua, Domine.

13. Circumdato Sion, et circumlectimini eam; narrate in turribus ejus.

14. Pateat oecum domus ejus, ut enarretis in progenie altera.

15. Quoniam hic est Deus, Deus noster in aeternum, et in seculum seculi; ipse regat nos in secula.

PSALMUS XLVIII.

Nihil contra mortem et infernum prodesse civitas, sedam justitiam ex his corpore sive restituta.

1. In finem, filii Core Psalmus.

2. Audite haec, omnes gentes; auribus percipite, omnes qui habitatis orbem;

3. Quiaque terrigenae et filii hominum, simul in unum divites et pauper.

4. Quiaque loquentur sapientiam, et meditatio cordis mei prudentiam.

5. Inclinate in parabolam aurem meam; aperiam in psalterio propositionem meam.

6. Cur timebo in die mala? iniquitas claudet me circumdabit me.

7. Qui confidunt in virtute sua, et in multitudine divitiarum suarum gloriantur;

8. Frater non redimit; redimet homo? Non dabit Deo placionem suam,

9. Et pretium redemptionis animae suae. Et laborabit in aeternum;

10. Et vivet adhuc in finem.

11. Non videt interitum, cum viderit sapientes morientes. Simul insipientes et aulius peribunt;

12. Et relinquent alienis divitias suas; Et sepultura eorum domus illorum in aeternum.

13. Et homo, cum in honore esset, non intellexit. Comparatus est jumentis insipientibus, et similibus factus est illis.

14. Haec via illorum scandalum ipsis; et postea in ore suo complacuerunt.

15. Sicut oves in inferno positi sunt; mors depascet eas. Et dominabuntur eorum justi in ma-

1 In 7, 2. Math. 12, 25.

tutino; et auxilium eorum veterascet in inferno a gloria eorum.

16. Verumtamen Deus redimet animam meam de manu inferi, cum acceperit me.

17. Ne timearis cum dives factus fuerit homo, et cum multiplicata fuerit gloria domus ejus;

18. Quoniam, cum interierit, non sumet omnia; neque descendat cum eo gloria ejus.

19. Quia anima ejus in vita ipsius benedictur. Confitebitur tibi cum benefeceris ei.

20. Introbuit usque in progenies patrum suorum; et usque in aeternum non videbit lumen.

21. Homo, cum in honore esset, non intellexit. Comparatus est jumentis insipientibus, et similibus factus est illis.

PSALMUS XLIX.

Christum homines in suo ultimo iudicio salvaturum, non ex cecis virtutibus, sed animi pietate, vite innocetia, puritate justitiae.

1. Psalmus Asaph.

Deus, deorum Dominus, locutus est, et vocavit terram

1. Sols otit usque ad occasum;

2. Ex Sion species decoris ejus.

3. Deus manifeste veniet; Deus noster, et non silebit.

4. Ignis in conspectu ejus exardescet; et in circuitu ejus tempestas valida.

5. Advocabit caelum desursum, et terram, discernere populum suum.

6. Congregati illi sanctos ejus, qui ordinant testamentum ejus super sacrificia.

7. Et annuntiabunt caeli justitiam ejus, quoniam Deus iudex est.

8. Audi, populus meus, et loquar; Israel, et testificabor tibi. Deus, Deus tuus ego sum.

9. Non in sacrificiis tuis arguam te; holocausta autem tua in conspectu meo sunt semper.

10. Non accipiam de dono tuo vitulos, neque de gregibus tuis hircos;

11. Quoniam mea sunt omnes foveae silvarum, jumenta in montibus, et bovves.

12. Cognovi omnia volatilia caeli; et pulchritudo agri mecum est.

13. Si esuriro, non dicam tibi; meus est enim orbis terrae, et plenitudo ejus.

13. Numquid manducabo carnes taurorum? aut sanguinem hircorum potabo?

14. Inimolo Deo sacrificium laudis, et reddo Altissimo vota tua.

15. Et invoca me in die tribulationis; eruiam te, et honorificabis me.

16. Peccatori autem dixit Deus: Quare tu enarras justitias meas, et assumis testamentum meum per os tuum?

17. Tu vero odisti disciplinam; et proiecisti sermones meos retrorsum.

18. Si videbas furem, curabaris cum eo; et cum adultera portionem tuam ponebas.

19. Os tuum abundavit malitia; et lingua tua concinnabat dolos.

20. Sedens, adversus fratrem tuum loquebaris, et adversus filium matris tuae ponebas scandalum.

21. Haec fecisti, et tacui. Existimasti, inique, quod ero tui similis. Arguam te, et statuaui contra faciem tuam.

22. Intelligite haec, qui obliviscimini Deum; nequando rapiat, et non sit qui eripiat.

23. Sacrificium laudis honorificabit me; et illic iter quo ostendam illi salutare Dei.

PSALMUS L.

Parricidium in Urin, adulterium in Bethsabee expiari, Spiritu sancto tibi reddido, obsecrat, non propter Moysi sacrificia, sed Christum Ecclesiam edificatorem, cuius sacrificium iustitiae est platurum.

1. In finem, Psalmus David, 2. Cum venit ad eum Nathan propheta, quando intravit ad Bethsabee.

3. Misere mei, Deus, secundum magnam misericordiam tuam; Et secundum multitudinem miserationum tuarum, dele iniquitatem meam.

4. Amplius lava me ab iniquitate mea, et a peccato meo munda me.

5. Quoniam iniquitatem meam ego cognosco, et peccatum meum contra me est semper.

6. Tibi soli peccavi, et malum coram tuis, et vincas cum iudicaris.

7. Ecce enim in iniquitatibus concep-

tus sum, et in peccatis concepit me mater mea.

8. Ecce enim veritatem dilexisti, le-certa et occulta sapientiae tuae manifestasti mihi.

9. Asperges me hyssopo, et mundabor; lavabis me, et super nivem dealbor.

10. Auditui meo dabis gaudium et laetitia, et exsultabunt ossa humiliata.

11. Averte faciem tuam a peccatis meis, et omnes iniquitates meas dele.

12. Cor mundum crea in me, Deus, et spiritum rectorum innova in visceribus meis.

13. Ne proicias me a facie tua, et spiritum sanctum tuum ne auferas a me.

14. Redde mihi Deum salutarium tuum, et spiritum principalem confirma mihi.

15. Docebo iniquos vias tuas; et impii ad te convertentur.

16. Libera me de sanguinibus, Deus, Deus salutis meae, et exsultabit lingua mea iustitiam tuam.

17. Domine, labia mea aperies; et os meum annuntiabit laudem tuam.

18. Quoniam si voluisses sacrificium, dedissem utique; holocaustis non deleberetur.

19. Sacrificium Deo spiritus contribulatus; cor contritum et humilatum, Deus, non despicies.

20. Benigne fac, Domine, in bona voluntate tua Sion, ut aedificetur murus Jerusalem.

21. Tunc acceptabis sacrificium iustitiae, oblationes et holocausta; tunc imponent super altare tuum vitulos.

PSALMUS LI.

Doeg Saulis pecuniarum increpat, ei certum, sibi salutem praesignans.

1. In finem, intellectus David, 2. Cum venit Doeg Hittaeus, et nuntiavit Sauli: Venit David in domum Achimelech.

3. Quid gloriaris in malitia, qui potens es in iniquitate?

4. Tota die iniustitiam cogitavit lingua tua; sicut novacula acuta fecisti dolum.

5. Dilixisti malitiam super benignitatem; iniquitatem magis quam loqui equitatem.

6. Dilixisti omnia verba precipitatio-nis, lingua dolosa.

7. Propterea Deus destruet te in finem; erellet te, et enigrabit te de tabernaculo tuo, et radicem tuam de terra viventium.

8. Videbant iusti, et timebant; et super eum ridebant, et dicebant:

9. Ecce homo qui non posuit Deum adiutorem suum;

10. Sed speravit in multitudine divitiarum suarum, et prevaluit in vanitate sua.

11. Ego autem, sicut oliva fructifera in domo Dei: Speravi in misericordia Dei in aeternum et in seculum seculi.

12. Confitebor tibi in seculum, quia fecisti; et expectabo nomen tuum, quoniam bonum est in conspectu sanctorum tuorum.

PSALMUS LIII.

Deum contra adversarios implorat. Sese ejas laudes, post liberationem, predicaturum.

1. In finem, in carminibus intellectus David,

2. Cum venisset Ziphai, et dixisset ad Saul: Nonne David absconditus est apud nos?

3. Deus, in nomine tuo saluum me fac; et in virtute tua iudica me.

4. Deus, exaudi orationem meam; auribus percipe verba oris mei.

5. Quoniam alieni insurrexerunt adversum me, et fortes quaesierunt animam meam, et non proposuerunt Deum ante conspectum suum.

6. Ecce enim Dominus adjuvat me, et Dominus susceptor est anime meae.

7. Averte mala inimicis meis; et in veritate tua disperde illos.

8. Voluntarie sacrificabo tibi, et confitebor nomini tuo, Domine, quoniam bonum est.

9. Quoniam ex omni tribulatione eripuit me, et super inimicos meos deprensit oculos meos.

10. Quoniam ex omni tribulatione eripuit me, et super inimicos meos deprensit oculos meos.

PSALMUS LIV.

Deum ut se a ceteris simulatque amicis servet, eosque puniat, obtestatur, Christo congruit.

1. In finem, in carminibus intellectus David,

2. Exaudi, Deus, orationem meam, et ne desperetis deprecationem meam;

3. Intende mihi, et exaudi me. Contristatus sum in exercitatione mea; et conturbatus sum

4. A voce inimici, et a tribulatione peccatorum.

5. Quoniam declinaverunt in me iniquitates, et in ira molesti erant mihi.

6. Timor et tremor venerunt super me, et contenterunt me tenebrae.

7. Et dixi: Quis dabit mihi pennas sicut columbae, et volabo, et requiescam?

8. Ecce elongavi fugiens, et mansi in soliditine.

1 Ps. 13, 1.

2 Ps. 12, 2.

3 Lev. 14, Num. 19.

4 1 Reg. 22, 9.

3 Rom. 3, 19.

4 1 Reg. 23, 19 et 25, 1.

PSALMUS LV.

A Deo peti promissionibus ejus erecta, ut sibi contra tot hostes subveniat. Sese cum postea celebraturum.

In finem.

1. Pro populo, qui a sanctis longe factus est, David in tituli inscriptionem, cum tenerent eum Allophyl in Geth¹.

2. Misere mei, Deus, quoniam concitavi me homo; tota die impugnavi, tribulavi me.

3. Concitaverant me inimici mei tota die; quoniam muli bellantes adversum me.

4. Ab altitudine diei timo; ego vix in te sperabo.

5. In Deo laudabo sermones meos; in Deo speravi; non timebo quid faciat mihi caro.

6. Tota die verba mea execrabantur; adversum me omnes cogitationes eorum in malum.

7. Inhabitabunt, et abscondent; ipsi calcaneum meum observabant.

8. Pro nihilo salvos facies illos; in ira populos confringes.

9. Vitam meam annuntiavi tibi; posuisti lacrymas meas in conspectu tuo, Sicut et in promissionibus tuis.

10. Tunc convertentur inimici mei retrorsum.

11. In quacumque die invocero te, ecce cognovi quoniam Deus meus es.

12. In Deo laudabo verbum; in Domino laudabo sermones. In Deo speravi; non timebo quid faciat mihi homo.

13. Quoniam eripuisti animam meam de morte, et pedes meos de lapu, ut placeam coram Deo in lumine vivendum.

PSALMUS LVII.

Opem implorat contra tam perfidos semites. Se cum publice captivatum. Christo esse convenit.

In finem.

1. Ne desperas, David in tituli inscriptionem, cum fugeret a facie Saul in speluncam².

² II Reg. 22, 1 et 34, 4.

2. Misere mei, Deus, misere mei, quoniam in te confidit anima mea.

3. Clamo ad Deum altissimum, Deum qui benefecit mihi.

4. Misit de celo, et liberavit me; de dit in opprobrium concitantes me.

5. Misit Deus misericordiam suam et veritatem suam.

6. Et eripuit animam meam de medio calcaneum leonum; dormivi conturbatus.

7. Filii hominum dicitur eorum arma et sagitte, et lingu eorum gladius acutus.

8. Exaltare super caelos, Deus, et in omnem terram gloria tua.

9. Laqueum paraverunt pedibus meis, et inservaverunt animam meam.

10. Foderunt ante faciem meam foveam, et insiderunt in eam.

11. Paratum cor meum, Deus, paratum cor meum; cantabo, et psallam dicam.

12. Exurge, gloria mea; exurge, psalterium et cithara; exurgam dilectulo.

13. Considera tibi in populis, Domine, et psallam dicam tibi in gentibus;

14. Quoniam magnificata est usque ad nubes misericordia tua, et usque ad nubes veritas tua.

15. Exaltare super caelos, Deus, et super omnem terram gloria tua.

PSALMUS LVIII.

Periculosus impiis et pestilentes, pios et justos in terra sine virtutis percepturus, ita ut Dei misericordia et iudicium apparet.

In finem.

1. Ne desperas, David in tituli inscriptionem.

2. Si vix utique iustitiam loquimini, recte iudicet, filii hominum.

3. Essen in corde iniquitates operamini; in terra iustitias manus vestre concinant.

4. Alienati sunt peccatores a vulva; traverunt ab utero, locuti sunt falsa.

5. Furor illis secundum similitudinem serpentis, sicut aspidis surde et obturantis suras suas.

6. Quae non exaudiet vocem incantantium, et venenici incantantis sapienter.

7. Deus conteret dentes eorum in ore sperum; molas leonum confringet Dominus.

8. Ad nihilum devenient tanquam arena decurrens; intendit arcum suum doceat infirmorum.

9. Sicut cora quae fluit auferentur; supercedit ignis, et non videtur solen.

10. Priusquam intelligeret spinas vestrae flammam, sicut viventes sic in ira absorbet eos.

11. Letabitur justus cum viderit iudicatum; manus suas lavabit in sanguine peccatoris.

12. Et dicit homo: Si utique est fructus iusto, utique est Deus iudicans eos in terra.

PSALMUS LVIII.

Opem efflagitat adversus Saulem et ejus auxilios eius posuit, se Dei potentiam et gratiam percepturum. Christo comparat.

In finem.

1. Ne desperas, David in tituli inscriptionem, quando misit Saul, et custodivit domum ejus, ut eum interiret.

2. Eripe me de inimicis meis, Deus meus, et ab insurgentibus in me liberam me.

3. Eripe me de operantibus iniquitatem, et de viris sanguinum salva me.

4. Quia ecce ceperunt animam meam; irruerunt in me fortes.

5. Neque iniquitas mea, neque peccatum meum, Domine; sine iniquitate cucurri, et direxi.

6. Exurge in occursum meum, et vide. Et tu, Domine, Deus virtutum, Deus Israel.

7. Intende ad visitandas omnes gentes; non miserearis omnibus qui operantur iniquitatem.

8. Convertentur ad vespem; et faciem patientur ut canes, et circuitum civitatem.

9. Ecce loquentur in ore suo, et gladius in labiis eorum; quoniam quis audivit?

10. Et tu, Domine, deridibis eos; ad nihilum deduces omnes gentes.

11. Fortitudinem meam ad te custodiam, quia, Deus, susceptor meus es.

12. Deus meus, misericordia ejus prevenit me.

13. Deus ostendet mihi super inimicos.

¹ I Reg. 19, 11.

¹ Math. 6, 55. Luc. 10, 22. I Pet. 5, 7.

² I Reg. 21, 12.

eos meos; ne occidas eos, nequando oblitiscantur populi mei.

Dispergo illos in virtute tua, et depone eos, protector meus, Domine;

13. Delictum oris eorum, sermonem laborum ipsorum; et comprehendantur in superbia sua.

Et de execratione et mendacio anuntiabuntur.

14. In consummatione, in ira consummationis; et non erunt.

Et scient quia Deus dominabitur Jacob, et finem terrae.

15. Converterentur ad vespem, et factum patientur ut canes; et circueunt civitatem.

16. Ipsi dispergentur ad manducandum; si vero non fuerint saturati, et murmurabunt.

17. Ego autem castabo fortitudinem tuam, et exultabo mane misericordiam tuam.

Quia factus es susceptor meus, et refugium meum in die tribulationis meae.

18. Adjutor meus, tibi psallam, quia Deus susceptor meus es; Deus meus, misericordia mea.

PSALMUS LXIX.

Populus Dei auxilium petit in expeditione contra Idumaeos et ceteros victos. Apostolus congruit.

In finem.

1. Pro his qui immutabuntur, in tituli inscriptionem ipsi David in doctrinam, et cum succedat Mesopotamiam Syriam, et Sobal, et convertit Joab, et percussit Idumaeam in valle Salinarum duodecim millia.

3. Deus, repulisti nos, et destruxisti nos; iratus es, et miserus es nobis.

4. Commovisti terram, et conturbasti eam; sana contritiones ejus, quia commota est.

5. Ostendisti populo tuo dura; potasti nos vino compunctionis.

6. Dedisti metuentibus te significationem, ut fugiant a facie arcus;

Ut liberentur dilecti tui.

7. Salvum fac dextera tua, et exaudi me.

8. Deus locutus est in sancto suo; Lestabor, et partibor Sichimam; et convalem tabernaculorum metibor.

¹ Reg. 8, 1 et 10, 7 et I Par. 18, 1.

9. Meus est Galaad, et meus est Masses; et Ephraim fortitudo capiti meo.

Juda rex meus;

10. Moab olla spei meae.

In Idumaeam extendam calcamentum meum; nihil alienigenae subditi sunt.

11. Quis deducet me in civitatem munitam? quis deducet me usque in Idumaeam?

12. Nonne tu, Deus, qui repulisti nos? Et non egredieris, Deus, in virtutibus nostris?

13. Da nobis auxilium de tribulatione, quia vana salus hominis.

14. In Deo faciemus virtutem; et ipse ad nihilum deducet tribulantes nos.

PSALMUS LX.

Ab exilio poenit restitucionem, longaque vitam, ubi regnum fuerit concessurus. Omnia accommodatas est.

In finem.

1. In hymnis David.

2. Exaudi, Deus, deprecationem meam; intende orationi meae.

3. A finibus terrae ad te clamari, dum anxietur cor meum; in petra exalavi me.

4. Quia factus es spes mea, turris fortitudinis a facie inimici.

5. Inhabitabo in tabernaculo tuo in secula; protegar in velamento alarum tuarum.

6. Quoniam tu, Deus meus, exaudisti orationem meam; dedisti hereditatem timentibus nomen tuum.

7. Dies super dios regis adjicet; in nos ejus usque in diem generationis et generationis.

8. Permanet in aeternum in conspectu Dei, Misericordiam et veritatem ejus quis requirit?

9. Sic psalmum dicam nomen tu in seculum seculi, ut reddam vota mea de die in diem.

PSALMUS LXI.

Se in Dei tutela positum frustra oppugnet in eo justis esse saltem, qui pro tua quoque factis remuneretur.

In finem.

1. Pro Idithon, Psalmus David.

2. Nonne Deo subjecta erit anima mea? ab ipso enim salutare meum.

3. Nam et ipse Deus meus et salutaris meus; susceptor meus, non movebor angustus.

4. Quosque irritis in hominem? interfectis universi vos, tanquam parieti inclinato et macteria depulsa?

5. Verumtamen pretium meum cogitaverunt repellere; accuri in siti; ore suo benedicebant, et corde suo maledicebant.

6. Verumtamen Deo subjecta esto, anima mea, quoniam ab ipso patientia mea;

7. Quia ipse Deus meus et salvator meus, adjutor meus, non emigrabo.

8. In Deo salutare meum et gloria mea; Deus auxilii mei, et spes mea in Deo est.

9. Sperate in eo, omnis congregatio populi; effundite coram illo corda vestra; Deus adjutor noster in aeternum.

10. Verumtamen rasi filii hominum, mactantes filii hominum in stateris, ut decipiant ipsi de vanitate in idipsum.

11. Nolite sperare in iniquitate, et rapinas nolite concupiscere. Divitiae si afflant, nolite cor apponere.

12. Semel locutus est Deus, duo haec audivi; Quia potestas Dei est;

13. Et tibi, Domine, misericordia, quia tu reddes unicuique juxta opera sua.

PSALMUS LXII.

Exultat, Deus laudibus et gratiarum actione afflicto, consolatur, hostibus interitum, sibi malorum finem sperans.

Psalmus David,

1. Cum esset in deserto Idumaeae.

2. Deus, Deus meus, ad te de loco violo.

3. Scitit in te anima mea. Quam multipliciter tibi caro mea!

4. In terra deserta, et in via, et iniqua, sic in sancto apparui tibi, ut viderem virtutem tuam et gloriam tuam.

5. Quoniam melior est misericordia tua super vitas, labia mea laudabunt te.

6. Sic benedicam te in vita mea; et in nomine tuo lerabo manus meas.

7. Sicut adipe et pinguedine repletur anima mea, et labiis exultationis laudabit os meum.

¹ Matth. 16. 27. Rom. 2. 8. I Cor. 3. 8. Gal. 6. 5.

7. Si memor fui tui super stratum meum, in matutinis meditabor in te.

8. Quia fulsi adjutor meus.

Et in velamento alarum tuarum exultabo;

9. Adhasset anima mea post te; me susceperit dextera tua.

10. Ipsi vero in vanum quaesierunt iniferam meam. Introbunt in inferos terrae;

11. Tradentur in manus gladii; partem vulpium erunt.

12. Rex vero letabitur in Deo; laudabuntur omnes qui jurant in eo, quia obstructum est os loquentium iniqua.

PSALMUS LXIII.

Contra insidias et calumnias opem implorat, confidens eorum auctores magna justorum voluptate oppressurum iri.

In finem.

1. Psalmus David.

2. Exaudi, Deus, orationem meam cum deprecor; a timore inimici eripe animam meam.

3. Protexisti me a conventu malignantium, a multitudine operantium iniquitatem.

4. Quia exaceruet ut gladium linguas suas; ut erudentur arcum rem amaram.

5. Ut sagittent in occultis immaculatam.

6. Subito sagittabant eum, et non timebant; firmaverunt sibi sermonem nequam.

7. Narraverunt ut abscederent laqueos; dixerunt: Quis videbit eos?

8. Serutati sunt iniquitates; deprecatur scrutantes scrutinio.

Accedit homo ad cor altum;

8. Et exaltabit Deus.

Sagittae parvulorum factae sunt plaga eorum;

9. Et infirmatae sunt contra eos strigae eorum.

Conturbati sunt omnes qui vixebant eos;

10. Et timuit omnis homo.

Et annuntiaverunt opera Dei; et facta ejus intellexerunt.

11. Lestabitur justus in Domino, et sperabit in eo; et laudabuntur omnes recti corde.

¹ Reg. 22, 5.

PSALMUS LXIV.

Deum esse laudandum ob ipsius in Sionem, atque adeo universum hominum genus, beneficentiam.

In finem. Psalmus David, 1. Canticum Jeremias et Ezechielis, populo transmigrationis, cum inciperent exire.

2. To decet hymnus, Deus, in Sion, et tibi reddetur votum in Jerusalem.

3. Exaudi orationem meam; ad te omnis caro veniet.

4. Verba iniquorum prevaluerunt super nos et impietatis nostris tu propitaberis.

5. Beatus quem elegisti et assumpsisti inhabitabit in atriis tuis.

Replebimur in bonis domus tue; sanctorum est templum tuum.

6. Mirabile in oculis tuis.

Exaudi nos, Deus, salutaris noster, spes omnium finium terre, et in mari longe.

7. Preparans montes in virtute tua; accinctus potentia;

8. Qui conturbas profundum maris, sonum ductum ejus,

Turbabuntur gentes,

9. Et timebunt qui habitant terminos a signis tuis; exitus matutini et vesperae delectabiles.

10. Visitasti terram, et inebriasti eam; multiplicasti locupletare eam.

Flumen Dei repletum est aquis; parasti cibum illorum; quoniam ita est preparatio ejus.

11. Rivus ejus inebria, multiplica gurginibus ejus; in stillicidiis ejus letabitur gurginans.

12. Benedicis coronam anni benignitatis tue, et campi tui replebantur uberitate.

13. Pinguescent speciosa deserti, et exultatione colles accingentur.

14. Induti sunt arietes ovium; et valles abundabant frumento; clamabant, etenim hyemum dicent.

PSALMUS LXV.

Omnes invitat ad Deum celebrandum et adorandum, qui mundam, præcipue populum suum, tot bonis afficit.

In finem,

1. Canticum Psalmi resurrectionis.

Jubilatio Deo, omnibus tertia;

2. Psalmum dicite nomini ejus; deo gloriam laudi ejus.

3. Dicite Deo: Quam terribilis sunt opera tua, Domine! in multitudine virtutis tue mentientur tibi inimici tui.

4. Omnia terra adoret te, et possit tibi; psalmum dicat nomini tuo.

5. Venite, et videte opera Dei; terribilis in consiliis super filios hominum;

6. Qui convertit mare in aridum, in flumine pertransibant pede; ibi letabimur in ipso;

7. Qui dominatur in virtute sua in æternum, oculi ejus super gentes respiciunt. Qui exasperant non exultent in semetipsis.

8. Benedicite, gentes, Deum nostrum; et audiam facite vocem laudis ejus;

9. Qui possit animam meam ad vitam, et non dedit in commotionem pedes meos.

10. Quoniam probasti nos, Deus! igne nos examinasti, sicut examinatur argentum.

11. Induxisti nos in laqueum; posuisti tribulationes in dorso nostro;

12. Imposuisti homines super caput nostrum.

Transivimus per ignem et aquam; et eduxisti nos in refrigerium.

13. Introibo in domum tuam, in holocaustis; reddam tibi vota mea.

14. Quæ distinxerunt labia mea.

Et cunctum est os meum, in tribulatione mea.

15. Holocausta medullata offeram tibi, cum incenso arietum; offeram tibi boves cum hircis.

16. Venito, audito, et narra, omnes qui timetis Deum, quanta fecit anima mea.

17. Ad ipsum ore meo clamavi; et exaltavi sub lingua mea.

18. Iniquitatem si asperi in corde meo, non exaudiet Dominus.

19. Propterea exaudivit Deus, et attendit voci deprecationis meae.

20. Benedicite Deo! qui non audivit orationem meam, et misericordiam suam a me.

PSALMUS LXVI.

Deum observat, ut eo toto orbe cognoscendum exhibeat. Est propheticus de Ecclesie propagatione et collectione.

In finem,

1. In hymnis, Psalmus canticum David.

2. Deus miseretur nostri, et benedicat nobis! illuminet vultum suum super nos, et miseretur nostri!

3. Ut cognoscamus in terra viam tuam, in omnibus gentibus salutare tuum.

4. Confiteantur tibi populi, Deus! confiteantur tibi populi omnes!

5. Letentur et exultent gentes! quoniam judicas populos in æquitate, et gentes in terra dirigis.

6. Confiteantur tibi populi, Deus! confiteantur tibi populi omnes!

7. Terra dedit fructum suum. Benedicite nos Deus, Deus noster!

8. Benedicite nos Deus! et metaent cum omnes fines terre!

PSALMUS LXVII.

Cum Ecclesie de hostibus victoria, et in eam ex Ægypto, Christus Deus in certam ascensurum, atque apostolos de diversis tribus missurum ad gentes convertendas.

In finem,

1. Psalmus canticum ipsi David.

2. Exurgat Deus, et dissipentur inimici ejus; et fugiant qui oderant eum a facie ejus.

3. Sicut defuit fumus, deficiant; sicut defuit cera a facie ignis, sic pereant peccatores a facie Dei.

4. Et jasti operantur; et assident in conspectu Dei, et decedentur in Isacitiam.

5. Cantate Deo, psalmum dicite nomini ejus; iter facite ei qui ascendit super occasum; Dominus nomen illi.

Exsultate in conspectu ejus; turbabuntur a facie ejus.

6. Patris orphanorum, et judicis viduarum.

Deus in loco sancto suo;

7. Deus qui inhabitare facit unius moris in domo;

Qui educit victos in fortitudine, similiter eos qui exasperant, qui habitant in sepulchris.

8. Deus, cum egredieris in conspectu populi tui, cum pertransires in deserto.

9. Terra mota est, etenim celi distillarunt a facie Dei Sini, a facie Dei Israel.

10. Pluviam voluntariam segregabis, Deus, hereditati tue; et infirmata est, tu vero perfectisti eam.

11. Animalia tua habitabunt in ea; præsti in dulcedine tua pauperi, Deus.

12. Dominus dabit verbum evangelicantibus, virtute multa.

13. Rex virtutum dilecti dilecti; et speciei domos dividere spolia.

14. Si dormiatis inter medios cleros, penna columbe deargentatis, et posteriori dorsu ejus in pallore auri.

15. Dum discessit caelestis regis super eum, nive dealbabitur in Selmon.

16. Mons Dei, mons pinguis.

Mons coagulatus, mons pinguis;

17. Ut qui suspicamini montes coagulatos?

Mons in quo beneplacitum est Deo habitare in eo; etenim Dominus habitat in finem.

18. Carrus Dei decem millibus multiplex, millia latantium; Dominus in eis in Sina in sancto.

19. Ascendisti in altum; cepisti captivitatem; accepisti dona in hominibus;

Etenim non credentes, inhabitare Dominum Deum.

20. Benedictus Dominus die quotidie! Prosperum iter faciet nobis Deus salutarium nostrorum.

21. Deus noster, Deus salvos faciendi; et Domini Domini exitus mortis.

22. Verumtamen Deus confringet capita inimicorum suorum, verticem capilli perambulantium in delictis suis.

23. Dixit Dominus: Ex Resan convertam, convertam in profundum maris;

24. Ut infingatur pes tuus in sanguine, lingua cantum tuorum ex inimicis, ab ipso.

25. Viderunt ingressus tuos, Deus, ingressus Dei mei, regis mei, qui est in sancto.

26. Præerentur principes conjuncti psallentibus, in medio juvenum tympanistrarum.

27. In ecclesiis benedicite Deo Domino, de fontibus Israel.

28. Ibi Benjamin adolescentulus, in mentis excessu.

Principes Juda, duces soranus; principes Zabulon, principes Nephthali.

29. Manda, Deus, virtuti tue; cum firma hoc, Deus, quod operatus es in nobis.

30. A templo tuo in Jerusalem, tibi offerent reges mivocia.

31. Incropra foras arundinis; congregatio taurorum in vaccis populorum, ut excludant eos qui probasti sunt argenteo.

Disipa gentes que bella volunt.

32. Veniunt legati ex Aegypto; Aethiopia prevenit manus ejus Deo.
33. Reges terre, cantate Deo; psallite Domino; psallite Deo.

34. Qui ascendit super caelum caeli, ad orientem.

Ecce dabit voci suae vocem virtutis; 35. Date gloriam Deo super Israel. Magnificientia ejus, et virtus ejus in nubibus.

36. Mirabilis Deus in sanctis suis; Deus Israel ipse dabit virtutem et fortitudinem plebi suae. Benedictus Deus!

PSALMUS LXVIII.

Christus se ob religionis zelum multa pati consepit. Auxilium a Patre petit, et Judaeorum punishmentem. Se illi laudes dicituram.

1. In finem, pro his qui commutabuntur, David.

2. Salvum me fac, Deus, quoniam intraverunt aequae usque ad animam meam.

3. Influxus sum in limo profundi, et non est substantia.

Veni in altitudinem maris; et tempestas demersit me.

4. Laboravi clamans, rauce facte sunt fauces meae; defecerunt oculi mei, dum spero in Deum meum.

5. Multiplicati sunt super capillos capitis mei qui oderunt me gratis.

Confortati sunt qui persecuti sunt me inimici mei iniuste; quo non rapui, tunc exsolvabam.

6. Deus, tu scis insipientiam meam; et delicta mea a te non sunt abscondita.

7. Non erubescat in me qui expectat te, Domine, Domine virtutum.

Non confundantur super me qui quaerunt te, Deus Israel!

8. Quoniam propter te sustinui opprobrium; operuit confusio faciem meam.

9. Extraneus factus sum fratribus meis, et peregrinus illis matris meae.

10. Quoniam zelus domus tuae comedit me, et opprobria exprobrantium tibi ceciderant super me.

11. Et operui in jejuniis animam meam, et factum est in opprobrium mihi.

12. Et posi vestimentum meum cilicium; et factus sum illis in parabolam.

1 Joann. 3, 17.
2 Rom. 15, 3.
3 Math. 27, 43.

13. Adversum me loquebantur qui sedebant in porta, et in me psallebant qui bibebant vinum.

14. Ego vero orationem meam ad te, Domine: Tempus beneplaciti, Domine.

In multitudinem misericordiae tuae exaudi me, in veritate salutis tuae.

15. Eripe me de luto, ut non infigat; libera me ab his qui oderunt me, et de profundis aquarum.

16. Non me demergat tempestas aequae; neque absorbeat me profundum; neque urgeat super me puteus os suum.

17. Exaudi me, Domine, quoniam benigna est misericordia tua; secundum multitudinem miserationum tuarum respice in me.

18. Et ne avertas faciem tuam a peccato tuo; quoniam tribulor, velociter exaudi me.

19. Intende animam meam, et libera eam; propter inimicos meos eripe me.

20. Tu scis improprium meum, et confusioem meam, et reverentiam meam.

21. In conspectu tuo sunt omnes qui tribulant me; improprium expectat cor meum et miseriam.

Et sustinui qui simul contristarent, et non fuit; et qui consolaretur, et non inveni.

22. Dederunt in escam meam fenum; et in siti mea potaverunt me aceto.

23. Fiat mensa eorum coram ipso in laqueum, et in retributiones, et in scandalum.

24. Obscurerunt oculi eorum, ne videant; et dorsum eorum semper incurva.

25. Effunde super eos iram tuam; et furem irae tuae comprehendat eos.

26. Fiat habitatio eorum deserti; et in tabernaculis eorum non sit inhabitatio.

27. Quoniam quem tu percussisti persecuti sunt, et super dolorem vulnorum meorum addiderunt.

28. Appone iniquitatem super iniquitatem eorum, et non intrent in justitiam tuam.

29. Deleantur de libro viventium, et cum justis non scribantur.

30. Ego sum pauper et dolens; salus tua, Deus, suscepit me.

1 Rom. 11, 9.
2 Act. 1, 20.

31. Laudabo nomen Dei cum cantico; et magnificabo eum in laude;

32. Et placebit Deo super vitulum novellum, cornua producentem et ungulas.

33. Videant pauperes, et latenter. Querit Dominus, et vivet anima vestra.

34. Quoniam exaudivit pauperes Dominus, et viatos suos non desepit.

35. Laudent illum caeli et terra, mare, et omnia reptilia in eis.

36. Quoniam Deus salvam faciet Sion, et edificabunt civitates Juda.

37. Et inhabitabunt ibi, et hereditate accipient eam.

38. Et semen servorum ejus possidebit eam; et qui diligunt nomen ejus habitabunt in ea.

PSALMUS LXIX.

SB4, homisque opera, annulis ignominiam precatur.

In finem, Psalmus David, 1. In rememorationem, quod salvum fecerit eum Dominus.

2. Deus, in adjutorium meum intende; Domine, ad adjuvandum me festina.

3. Confundantur, et reverentur, qui querunt animam meam.

4. Avertantur retrorsum, et erubescant, qui volunt mihi mala.

Avertantur statim erubescentes qui dicunt mihi: Euge, euge!

5. Exsultent et lateantur in te omnes qui querunt te; et dicant semper: Magnificetur Dominus, qui diligunt salutare tuum.

6. Ego vero egenus et pauper sum; Deus, adjuva me.

Adjutor meus et liberator meus es tu; Domine, ne moreris.

PSALMUS LXX.

Senex contra impios operam implorat, perpetuum gratiarum actionem pollicens.

Psalmus David,

1. Filiorum Jonadab, et priorum captivorum.

In te, Domine, speravi; non confundar in aeternum;

2. In justitia tua libera me, et eripeto.

Inclina ad me aurem tuam, et salva me.

3. Esto mihi in Deum protectorem, et in locum munitionum, ut salvum me facias.

Quoniam firmamentum meum et refugium meum es tu.

4. Deus meus, eripe me de manu peccatoris, et de manu contra legem agentis, et iniqui.

5. Quoniam tu es patientia mea, Domine; Domine, spes mea a juventute mea.

6. In te confirmatus sum ex utero; de ventre matris meae tu es protector meus. In te cantatio mea semper.

7. Tanquam prodigium factus sum multis; et tu adjutor fortis.

8. Repleatur os meum laude, et cantem gloriam tuam, tota die magnitudinem tuam.

9. Ne proicias me in tempore senectutis; cum defecerit virtus mea, ne derelinquas me.

10. Quia dixerunt inimici mei mihi, et qui custodiebant animam meam contumeliam fecerunt in unum.

11. Dicentes: Deus dereliquit eum; persecuti sunt, et comprehendere eum, quia non est qui eripiat.

12. Deus, ne elongeris a me; Deus meus, in auxilium meum respice.

13. Confundantur, et deficiant detrahentes animam meam; operiantur confusione et pudore qui querunt mihi mala.

14. Ego autem semper sperabo, et adjiciam super omnem laudem tuam.

15. Os meum annuntiabit justitiam tuam, tota die salutare tuum.

Quoniam non cognovi litteraturam.

16. Introibo in potentias Domini; Domine, memorabor justitiae tuae solius.

17. Deus, docuisti me a juventute mea; et usque nunc pronuntiabo mirabilia tua.

18. Et usque in senectam et senium, Deus, ne derelinquas me.

Donec annuntiem brachium tuum generationi omni quae ventura est;

Potentiam tuam.

19. Et justitiam tuam, Deus, usque in altissima quae fecisti magnalia. Deus, quis similis tibi?

20. Quantas ostendisti mihi tribulationes multas et malas! et conversus vivificasti me, et de abyssis terrae iterum reduxisti me.

21. Multiplicasti magnificentiam tuam; et conversus consolatus es me.
 22. Nam et ego confitebor tibi in vasis psalmi veritatem tuam, Deus; psallam tibi in cithara, sanctus Israel!
 23. Exsultabunt labia mea cum cantaveris tibi; et anima mea quam redemisti tibi.
 24. Sed et lingua mea tota die meditabitur veritati tuam, cum confus et revereri fuerint qui querunt mala mihi.

PSALMUS LXXI.

Christi regnum justum, pacificum, amplum
 felixque fore.

Psalmus,

4. In Salomone.

2. Deus, iudicium tuum regi da, et iustificam tuam filio regis;
 3. Iudicare populum tuum in iustitia, et pauperes tuos in iudicio.
 4. Suscipiant montes pacem populo, et colles iustitiam.
 5. 4. Iudicabit pauperes populi, et salvos faciet filios pauperum, et humiliabit calumniantem.
 5. Et permanebit cum sole, et ante lunam, in generatione et generationem.
 6. Descendet sicut pluvia in vellus, et sicut stillidilla stilantia super terram.
 7. Orietur in diebus ejus iustitia et abundantia pacis, donec auferatur iniquitas.
 8. Et dominabitur a mari usque ad mare, et a flumine usque ad terminos orbis terrarum.
 9. Coram illo precipitent Æthiopes, et inimici ejus terram lingent.
 10. Reges Tharsis et insulis manera offerent; reges Arabum et Saba dona adducent;
 11. Et adorabunt eum omnes reges terre, omnes gentes servient ei.
 12. Quia liberabit pauperem a potente, et pauperem cui non erat adiutor.
 13. Parcet pauperi et inopi, et animas pauperum salvas faciet.
 14. Ex usuris et iniquitate redimet animas eorum, et honorabile nomen eorum coram illo.
 15. Et vivet, et dabitur ei de auro Arabiæ; et adveniat de ipso semper, tota die benedicent ei.
 16. Et erit firmamentum in terra in annis montium, superexaltolletur super

Libanum fructus ejus; et florebant de civitate sicut fenum terra.
 17. Sit nomen ejus benedictum in seculum; ante solem permanet nomen ejus.
 18. Et benedicatur in ipso omnes tribus terre; omnes gentes magnificabunt eum.
 19. Benedictus Dominus, Deus Israel qui facit mirabilia solus.
 20. Et benedicatur nomen majestatis ejus in æternum; et replebitur iustitate ejus omnis terra! fiat! fiat!
 21. Defecerunt laudes David, filii Jesse.

PSALMUS LXXII.

Improbos hæc in vita felices esse. Probos, qui inde commoverent, ex fine et exitu, quod sua quemque tandem maneant premia, se debere consilari.

1. Psalmus Asaph.

Quam bonus Israel Deus, his qui recto sunt corde!
 2. Mei autem pene moti sunt pedes, pene effusi sunt gressus mei;
 3. Quia zelavi super iniquos, pacem peccatorum videns;
 4. Quia non est respectus mortis eorum, et firmamentum in plaga eorum.
 5. In labore hominum non sunt, et cum hominibus non flagellabuntur.
 6. Ideo tenuit eos superbia; speculi sunt iniquitate et impletæ sua.
 7. Predit quasi ex adipe iniquus eorum; transierunt in affectum cordis.
 8. Cogitaverunt et locuti sunt nequitiam; iniquitatem in excelso locuti sunt.
 9. Possuerunt in æbulum es sumum, et lingua eorum transivit in terra.
 10. Ideo converteret populus meus hic, et dies pleni invenirentur in eis.
 11. Et dixerunt: Quomodo scit Deus, et si est scientia in Excelsis?
 12. Ecce ipsi peccatores, et abundantes in seculo; obtinuerunt divitias.
 13. Et dixi: Ergo sine causa justificavi cor meum, et lavi inter innocentes manus meas.
 14. Et fui flagellatus tota die, et castigatio mea in matutinis.
 15. Si dicam: Narrabo sic; ecce nationem illorum tuorum reprobari.
 16. Existimabam ut cognoscerem hæc; labor est ante me.
 17. Donec intrem in sanctuarium Dei,

et intelligam in novissimis eorum.
 18. Vencuntamen propter dolos possidisti eis; deiecisti eos dum alleverantur.
 19. Quomodo facti sunt in desolationem? Subito defecerunt; perierunt propter iniquitatem suam.
 20. Volut somnium surgentium, Domine, in civitate tua imaginem ipsorum ad nihilum rediges.
 21. Quis inflammatum est cor meum, et renes mei commutati sunt;
 22. Et ego ad nihilum redactus sum, et miscivi;
 23. Ut jumentum factus sum apud te, et ego semper locum;
 24. Tenuisti manum dexteram meam, et in voluntate tua deduxisti me, et cum gloria suscepisti me.
 25. Quid enim mihi est in celo? et a te quid volui super terram?
 26. Defecit caro mea et cor meum, Deus cordis mei, et pars mea, Deus, in æternum.
 27. Quia ecco qui elongant se a te peribunt; perdidisti omnes qui fornicantur ab te.
 28. Mihi autem adherere Deo bonum est, ponere in Domino Deo speram meam;
 29. Ut annuntiem omnes predicationes tuas in portis filii Sion.

PSALMUS LXXIII.

De populi Domini et temporis calamitate conqueantur: Deum obtestans, at succurrat, quemadmodum olim.

1. Intellectus Asaph.

Ut quid, Deus, repulisti in finem? iratus est furor tuus super oves pascue tue?
 2. Memor esto congregationis tue; quam possidisti ab initio.
 3. Redemisti virgam hereditatis tue, mens Sion, in quo habitasti in eo.
 4. Læva manus tue in superbas eorum in finem. Quanta malignatus est inimicus in sancto!
 5. Et gloriosi sunt qui oderunt te in medio solemnitate tue.
 6. Possuerunt signa sua, signa.
 7. Et non cognoverunt sicut in exitu suo summum.
 8. Quasi in silva lignorum securibus

6. Exciderunt Janus ejus in sibi sum; in securi et assa defecerunt eam.
 7. Incenderunt igni sanctuarium tuum; in terra polluerunt tabernaculum nominis tui.
 8. Dixerunt in corde suo cognitio eorum simul: Quiescere faciamus omnes dies festos Dei a terra.
 9. Signa nostra non vidimus; jam non est propheta; et nos non cognoscat amplius.
 10. Usqueque, Deus, improperabit inimicus? irritat adversarius nomen tuum in finem?
 11. Ut quid avertis manum tuam, et dexteram tuam de medio sinu tuo in finem?
 12. Deus autem, rex iustor ante secula, operatus est salutem in medio terre.
 13. Tu confirmasti in virtute tua mare, contribulasti capita draconum in aquis.
 14. Tu confregisti capita draconum; dedisti eum escam populo Æthiopum.
 15. Tu dirupisti fontes et torrentes; tu siccasti fluvios Ethan.
 16. Tuus est dies, et tua est nox; tu fabricatus es aururam et solem.
 17. Tu factus omnes terminos terre; æstatem et ver tu plasmasti ea.
 18. Memor esto hujus, inimicus improperavit Domino, et populus insipientis inactivus nomen tuum.
 19. Ne tradas bestias animas confidentes tibi, et animas pauperum tuorum ne obliviscaris in finem.
 20. Respice in testamentum tuum, quia repleti sunt qui obscuro sunt terre domibus iniquitatum.
 21. Ne avertat inimicus factus confusus; pauper et inops laudabunt nomen tuum.
 22. Exurge, Deus; iudica causam tuam; memor esto improperum tuorum, eorum que ab insipiente sunt tota die.
 23. Ne obliviscaris vocem inimicorum tuorum. Superbis eorum qui te oderunt ascendit semper.

PSALMUS LXXIV.

Christus perpetuo hic de se et sua iudicarie potestate loquitur, de quo et agit gratias.

1. In finem. Ne corrumpas, Psalmus cantici Asaph.

2. Conſitebimur tibi, Deus; conſitebimur, et invocabimus nomen tuum.
Narrabimus mirabilia tua.
3. Cum accepero tempus, ego juſtitias judicabo.

4. Liquefacta eſt terra et omnes qui habitant in ea; ego confirmavi columnas ejus.

5. Dixi iniquis: Nolite inique agere; et delinquentibus: Nolite exaltare cornu.

6. Nolite extollere in altum cornu vestrum; nolite loqui adverſus Deum iniquitatem.

7. Quia neque ab oriente, neque ab occidente, neque a deſertis montibus;

8. Quoniam Deus Judex eſt.

9. Quia calix in manu Domini vini meri, plenus miſto.

Et inclinavit ex hoc in me, verumtamen fax ejus non eſt extinxta; hibent omnes peccatores terram.

10. Ego autem annuntiabo in ſeculum; cantabo Deo Jacob.

11. Et omnia cornua peccatorum confringam; et exaltabuntur cornua juſti.

PSALMUS LXXV.

Invitat ad Deum colendam ex perpetua ipſius erga Eccleſiam gratia et auxilio.

1. In finem. in Laudibus, Psalmus Aſaph. Canticum ad Aſſyrios.

2. Notus in India Deus; in Iſrael magnam nomen ejus.

3. Et factus eſt in pace locus ejus, et habitatio ejus in Sion.

4. Ibi confringit potentias arcuum, ſcutum, gladium, et bellum.

5. Illuminavit et mirabiliter a montibus aeternis;

6. Turbati ſunt omnes inſipientes corde.

Dormierunt ſonnum ſuum, et nihil invenerunt omnes viri divitiarum in manibus ſuis.

7. Ab increpatione tua, Deus Jacob, dormitaverunt qui aſcenderunt equos.

8. Tu terribilis eſ; et quis reſiſtet tibi? et tunc ira tua.

9. De caelo auditum feciſti iudicium. Terra tremuit, et quievit.

10. Cum exurgeret in iudicium Deus, ut ſalvos faceret omnes manuſuos terra.

11. Quoniam cogitatio hominis con-

ſuetur tibi; et reliquis cogitationis diem feſtum agent tibi.

12. Vovete, et reddite Domino Deo vestro, omnes qui in circuitu ejus aſſectis manera.

Terribili,

13. Et ei qui auferit ſpiritum pſicum, terribili apud reges terra.

PSALMUS LXXVI.

Queritur ſe multis malis premi. Deum ſublimis celebrat, et maledict a miris opibus.

1. In finem, pro Iſidhuz, Psalmus Aſaph.

2. Voce mea ad Dominum clamavi; voce mea ad Deum, et intendit mihi.

3. In die tribulationis meae Deum exquisiſi; manibus meis nocte contra eum, et non ſum deceptus.

Reſpondi conſolari anima mea;

4. Memor fui Dei, et delectatus ſum; et exercitatus ſum, et deficit ſpiritus meus.

5. Anticipaverunt vigilias oculi mei; turbatus ſum, et non ſom locutus.

6. Cogitavi dies antiquos; et annis aeternis in ſaluto habui.

7. Et meditatus ſum nocte cum corde meo, et exercitabar, et ſcopebam ſpiritum meum.

8. Numquid in aeternum projiciet Deus? aut non apponet ut compliceſcit ſit adhuc?

9. Aut in finem miſericordiam ſuam abſcindet a generatione in generationem?

10. Aut obliſcietur miſereri Deus? aut continebit in ira ſa miſericordiam ſuam?

11. Et dixi: Nunc corpi; huc manibus dexterae Excelsi.

12. Memor fui operum Domini, quia memor ero ab initio mirabilium tuorum.

13. Et meditabor in omnibus operibus tuis; et in adventionibus tuis exercebor.

14. Deus, in ſancto via tua. Quis Deus magnus ſicut Deus noſter?

15. Tu es Deus qui facis mirabilia. Notam feciſti in populis virtutem tuam;

16. Redemisti in brachio tuo populum tuum, filios Jacob et Joſeph.

17. Viderunt te aquae, Deus; viderunt te aquae, et timeverunt; et turbatae ſunt abyſſi.

18. Multitudo ſonitus aquarum; voces dederunt nubes.

19. Vocem ſagittae tuae tranſeunt; vox tonitru tui in rota.

20. Illexerunt convulſiones tuae orbiterrae; commota eſt, et contremuit terra.

21. In mari via tua, et ſemitae tuae in aquis nullis, et veſtigia tua non cognoscuntur.

22. Deduxisti ſicut oves populum tuum, in manu Moysi et Aaron.

PSALMUS LXXVII.

1. In finem, pro ſecta narrabantur in veteri populo, moerens ne majorum ſuorum cantamentam ſenoleſcerent, propter quam Deus urbem Ephraim abiecit, Jude autem elegit, David in regem erecit.

1. Intellectus Aſaph.

Attendite, popule meus, legem meam; inclinate aures vestrum in verba oris mei.

2. Aperiam in parabolis os meum; loquar proſiſtiones ab initio;

3. Quanta audivimus et cognovimus ea, et patres noſtri narraverunt nobis.

4. Non sunt occultata a filiis eorum, in generatione altera.

Narrantes laudes Domini, et virtutes ejus, et mirabilia ejus quae fecit.

5. Et ſuſcipiſti teſtimonium in Jacob, et legem poſuisti in Iſrael.

6. Quanta mandavit patribus noſtris nota facere ea filiis ſuis.

7. Ut cognoscat generatio altera; Filii qui naſcentur et exurgent, et narrabunt filiis ſuis.

8. Ut poſant in Deo ſpem ſuam, et non obliſcantur operum Dei, et mandata ejus expurant;

9. Ne ſiant, ſicut patres eorum, generatio prava et exasperans;

10. Generatio quae non direxit cor ſuum, et non eſt creditus cum Deo ſpiritus ejus.

11. Filii Ephrem, intendentes et mittentes arcum, converſi ſunt in die belli.

12. Non custodierunt teſtamentum Dei, et in lege ejus noluerunt ambulare.

13. Et obliſti ſunt benefactorum ejus.

14. Et iram Dei accendit ſuper eos; et occidit pingues eorum, et electos Iſrael impedit.

15. In omnibus his peccaverunt ad huc, et non crediderunt in mirabilibus ejus.

¹ Exod. 14, 29.

² Joan. 4, 31. 1 Cor. 10, 3.

³ Nam. 11, 31.

⁴ Num. 11, 1.

et mirabilium ejus quae ostendit eis.

12. Coram patribus eorum fecit mirabilia in terra; Egypti, in campo Janceos.

13. Interrupit mare, et perduxit eos; et ſtatuit aquas quaſi in utre.

14. Et deduxit eos in nube diei, et tota nocte in illuminatione ignis.

15. Interrupit petram in eremo, et adequavit eos velut in abyſſo multa.

16. Et dedit aquam de petra, et dedit tanquam flumina aquas.

17. Et appoſuerunt adhuc peccare ei; in iram excitaverunt Excelsum in iniquitate.

18. Et tentaverunt Deum in cordibus ſuis, ut peterent eſcas animabus ſuis.

19. Et male locuti ſunt de Deo; dixerunt: Numquid poterit Deus parare meſſam in deſerto?

20. Quoniam percussit petram, et fluxerunt aquae, et torrentes inundaverunt.

Numquid et panem poterit dare, aut parare meſſam populo ſuo?

21. Ideo audivit Dominus, et diſtulit; et ignis accensus eſt in Jacob, et ira accendit in Iſrael.

22. Quia non crediderunt in Deo, nec speraverunt in ſalutis ejus.

23. Et mandavit nubibus deſuper; et januae caeli aperuit.

24. Et pluuit illis manna ad manducandum, et panem caeli dedit eis.

25. Panem angelorum manducavit homo; cibaria miſit eis in abundantia.

26. Tranſtulit austrum de caelo, et induxit in virtute ſua africum.

27. Et pluuit ſuper eos ſicut pulverem carnes, et ſicut arenam maris volatilia pennata.

28. Et occiderunt in medio caſtrorum eorum, circa tabernacula eorum.

29. Et manducaverunt, et ſaturati ſunt nimis; et deſiderium eorum attulit eis;

30. Non sunt frandati a deſiderio ſuo.

31. Adhuc eſcae eorum erant in ore ipſorum.

32. Et ira Dei accendit ſuper eos; et occidit pingues eorum, et electos Iſrael impedit.

33. In omnibus his peccaverunt ad huc, et non crediderunt in mirabilibus ejus.

¹ Exod. 10, 4. Nam. 11, 7.

² Joan. 4, 31. 1 Cor. 10, 3.

³ Nam. 11, 31.

⁴ Nam. 11, 33.